

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 7. 2024 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Jaromíra Kasala a Pavla Křivánka

takto:

Obžalovaný

_____, _____ ve _____, okres _____, _____, státní příslušník
_____, trvale bytem _____, t.č. ve vazbě ve _____,

je vinen,

že dne 10. 9. 2023 okolo [REDAKCE] po předchozí slovní rozepři se svojí manželkou, poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], kvůli jejímu milostnému vztahu s [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], tuto fyzicky napadl v okamžiku, kdy ležela na zádech na posteli tak, že ji postupně dvěma kuchyňskými noži o délce čepelí nejméně 115 milimetrů sedmkrát bodl střední silou do levé části hrudníku, levého podpaží a obou horních končetin, poškozená se snažila bránit tím, že si kryla tělo rukama, a schoulila se do klubíčka, obžalovaný v útoku pokračoval až do okamžiku, kdy [REDAKCE], který zaslechl sténání poškozené, vyrazil dveře pokoje a obžalovaného od poškozené odstrčil a tuto vyvedl ven z pokoje, přičemž obžalovaný vzhledem ke svému intelektu, ke způsobu a intenzitě útoku, vzhledem k povaze užitého ostrého zraňujícího předmětu a s přihlédnutím k tomu, že útočil proti části těla – hrudníku, kde jsou uloženy životně důležité orgány, musel vědět, že může poškozenou [REDAKCE] usmrtit a s tímto byl srozuměn, a způsobil jí bodnou ránu vlevo vpředu na hrudníku, nad levým prsem, nejméně 1 centimetr, bodný kanál směřoval šikmo v rovině vodorovně směrem ke střední čáře bez přítomnosti vzduchu v měkkých tkáních v podkoží, bodnou ránu při předním okraji levé podpažní jamky nejméně 2,5 centimetru, téměř svisle orientovanou, hlubokou, bodný kanál směřoval ke střední čáře a vzad, kdy nejméně jedna z těchto ran pronikala až do pohrudniční dutiny za vzniku drobného pneumothoraxu a hemothoraxu, dále bodnou ránu vlevo vzadu na boku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová

v oblasti dolních žebér nejméně 2 centimetry, bodný kanál směřoval pod úroveň sleziny a končil na břišní stěně, nepronikal do dutiny břišní, kdy bodné rány pronikající do dutiny hrudní či břišní jsou poraněními s potencionálním ohrožením života, např. krvavou ztrátou (hemothorax i zevní krvácení), a změnou tlakových poměrů v pohrudniční dutině (pneumothorax) s možným selháním oběhových a dechových funkcí a rozvojem závažných zánětlivých komplikací v dutině břišní, dále jí způsobil průbod levé paže při podpažní jamce procházející podkožím, průbod horní části levého předloktí, průbod dlaně levé ruky v oblasti vyvýšeného valu na palcové straně dlaně a povrchní řezné rány na této dlani, průbod dlaně pravé ruky v oblasti vyvýšeného valu na palcové straně dlaně, s poškozením šlachy flexoru palce pravé ruky, a popsaná poranění si vyžádala pomoc zdravotnické záchranné služby, ošetření a hospitalizaci na chirurgickém oddělení [REDACTED] [REDACTED] od 10. 9. 2023 do 14. 9. 2023,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

pokus zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1 trestního zákoníku, a

odsuzuje se

Podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání sedmi (7) let.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku k trestu **vyhoštění** z území České republiky **na dobu neurčitou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit poškozené [REDACTED] škodu ve výši 47 401,00 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % od 13. 7. 2024 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, bylo zjištěno, že obžalovaný [REDACTED] přicestoval do České republiky kvůli pracovní příležitosti se svojí manželkou, poškozenou [REDACTED], v měsíci srpnu 2023. Byl zprostředkovaným zaměstnancem společnosti [REDACTED]. a byl pracovně zařazen u společnosti [REDACTED] a byli ubytováni v [REDACTED] na ubytovně [REDACTED]. Dne 10. 9. 2023 v době kolem 14:00 v tomto pokoji se obžalovaný [REDACTED] začal přit s poškozenou a této hádce předcházela slovní rozepře z předchozího dne. Tématem hádek byl milenecký poměr poškozené se svědkem [REDACTED]. Z toho důvodu chtěl obžalovaný zajít za svědkem [REDACTED], který bydlel na stejné ubytovně, na pokoji [REDACTED] a byl zaměstnán u stejné společnosti a vyřídit si s ním současnou situaci. Držel v ruce nůž a poškozená [REDACTED] proto vzala klíče ze dveří zamčeného pokoje, dala si je do kapsy, ve snaze znemožnit tomu, aby obžalovaný opustil pokoj. Poté si lehla na pohovku. V ten moment, když si lehla na postel, k ní obžalovaný přistoupil a začal jí bodat postupně dvěma kuchyňskými noži o délce čepelí nejméně 115 milimetrů. Nejméně sedmkrát jí bodl střední silou do levé části hrudníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová

levého podpaží a obou horních končetin. Poškozená se při jeho útoku bránila tím, že se schoulila do klubíčka a kryla si tělo rukama. Obžalovaný ve svém útoku pokračoval až do okamžiku, kdy svědek [REDACTED] vyrazil dveře pokoje a obžalovaného od poškozené odstrčil a tuto vyvedl ven z pokoje. Obžalovaný popsaným jednáním způsobil poškozené poranění popsaná ve skutkové větě výroku rozsudku. Popsaná poranění si vyžádala pomoc zdravotnické záchranné služby, ošetření a hospitalizaci na chirurgickém oddělení [REDACTED] od 10. 9. 2023 do 14. 9. 2023.

2. Trestní stíhání obžalovaného [REDACTED] pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku spáchaným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie České republiky, [REDACTED] odbor obecné kriminality, oddělení obecné kriminality ze dne [REDACTED]. Toto usnesení obžalovaný převzal dne 11. 9. 2023, přičemž úřední překlad usnesení do jazyka [REDACTED] obžalovaný osobně převzal dne 20. 10. 2023. Již při svém výslechu v přípravném řízení dne 11. 9. 2023, tedy ve stejný den, kdy převzal zmíněné usnesení, mu toto bylo přítomným tlumočnickem přeloženo do [REDACTED] jazyka.
3. Po zahájení trestního stíhání byl **obžalovaný [REDACTED] are** vyslechnut v přípravném řízení dne 11. 9. 2023 (**č. 1. 204–208**). Zde uvedl pouze to, že nikomu ublížit nechtěl a nikoho nechtěl zabít. Více se k věci odmítl vyjadřovat. Obžalovaný byl vyslechnut dne 13. 9. 2023 v rámci vazebního zasedání u Okresního soudu v Chebu (**č. 1. 176**) Vypověděl, že k incidentu došlo proto, že poškozená má některá tvrdá slova. Před třemi měsíci jí odpustil, aby se udobřili kvůli dětem. Jeden z jejich společných synů byl pro možnost, aby se s poškozenou rozvedl, protože je ponížila se svým „amantem“. Udobřili se hlavně kvůli dětem, aby se předešlo jiným, špatným věcem. Avšak i po udobření poškozená ve vztahu s [REDACTED] stále pokračovala. Přišla do vesnice [REDACTED], kde společně s obžalovaným bydlela a se jmenovaným si pronajala byt. Byla k posměchu celé obci a obžalovaného tímto ponižovala, nadávala mu. Poté se vrátila k obžalovanému do bytu, avšak agresivní chování z její strany vůči němu pokračovalo. Vztah s [REDACTED] však měla i nadále, dokonce obžalovanému řekla, že ho miluje. Obžalovaný se tuto situaci snažil řešit tím, že to řekl svým synům, kteří měli matce říct, že pokud svůj vztah s [REDACTED] neukončí, odstěhují se od nich do [REDACTED], protože chtěli, aby rodiče zůstali spolu. Domluvit jí měl i její bratr, kterému sice slíbila, že vztah s [REDACTED] ukončí, avšak neučinila tak. V urážení obžalovaného pokračovala i po příjezdu do České republiky, kam oba odcestovali vydělávat peníze. Urážela a ponižovala jej. On si myslel, že jej chce vyprovokovat, aby jí uhodil. V České republice pracoval také [REDACTED], již přes dva roky. Situace se uklidnila, když [REDACTED] postihla paréza a on se vrátil do [REDACTED]. Tomu v [REDACTED] obžalovaný prostřednictvím synů poskytl 400 EUR na léčbu, pokud to s poškozenou skončí. I nadále s ním však udržovala telefonický kontakt, což se obžalovaný dozvěděl a řekl jí „jedno slíbíš, jinak děláš“. Situace se opět změnila, stouplo napětí a poškozená jej začala opět urážet a ponižovat a srovnávat s [REDACTED] (že je lepší kuchař, lepší řemeslník). V ten den, kdy došlo k činu, mu opět nadávala ponižovala jej a řekla mu, že během jejich třicetiletého manželství si jej zhnusila, neví, jak zplodili děti a že nedosahuje ani za nehet malíčku [REDACTED]. Tak chtěl jít za [REDACTED], který bydlel ve stejné ubytovně. Poškozená však zamkla dveře. Obžalovaný vzal nůž, že půjde za ním. Poškozená jej začala tahat za ruku, aby nikam nešel a začali se přetahovat. neví, jak se stalo, že se nůž ohnul, ale když se ohnul první nůž, tak vzal druhý. Tímto způsobem chránila svého milence. Nikdy nebyl trestaný, nekouří, nepije, spoluobčané v jejich vesnici v [REDACTED] jej chválili za to, že poškozené odpustil. Ona jej svým chováním zostudila a on se kvůli hanbě ani nechce vrátit do rodné vesnice. Dále obžalovaný uvedl, že když se to přihodilo, byl ve velkém napětí. Nůž vzal proto, že chtěl jít za [REDACTED]. Poškozenou pobodal proto, že ho bránila, protože dbala o milence nežli o něj, jako manžela. Při útoku používal první nůž do té doby, než se ohnul. Když se první nůž ohnul, vzal si druhý. Nepočítal, kolik zasadil bodných ran. Útok skončil ve chvíli, když někdo vyrazil dveře, pravděpodobně [REDACTED]. Po útoku zůstal v pokoji, nikam neodcházel, dokud jej nevyzvedla policie.

4. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 12. 7. 2024 (č. 1. 677). Uvedl, že ke své osobě a k věci vypovídat nechce a nebude. Po přečtení výše citovaných výpovědí uvedl, že k tomu spadl „jako moucha do mléka“. Nechtěl ublížit ani poškozené, ani [REDACTED]. Uvedl také, že zranění, které měl jmenovaný na prstu, nebylo způsobené tím nožem, ale stalo s emu to při práci. Když [REDACTED] vyrazil dveře, tak poškozená byla bokem, on taky a [REDACTED] se postavil před něj a on se zamyslel sám nad sebou a řekl si, co to udělal. Nevěděl, co má [REDACTED] v úmyslu, protože před ním stál rozkročený. Uvedl, že poškozenou pobodal tak, jak je uvedeno v obžalobě. Byl pod neustálým napětím, tři měsíce v [REDACTED] a jeden měsíc v České republice. V napětí byl kvůli vztahu poškozené s [REDACTED]. Poškozené nic nedělal, to ona měla na jeho osobu stále nějaké útoky. Pobodal ji, protože jej držela za ruku, když ho zatáhla doprostřed pokoje, zatáhla jej za pravou ruku a on padl na pohovku přes ní. Neustále jej ponižovala a on nad sebou ztratil kontrolu a poškozenou pobodal na posteli. Když se společně povalili na pohovku, tak se nějakým způsobem otočil a bodl jí. Neví, kolikrát to bylo. Když padala, tak jí bodl do levé strany hrudníku. Protože v životě zabíjel i prasata, tak jak držel ten nůž v ruce, tak jí nebodl přímo, ale šikmo jí pořezal. Použil dva nože. Když se poškodil ten první nůž, tak si myslel, že budou oba v klidu, ale ona jej táhla, držela ho za ruku a on se přibližoval ke dveřím, ona jím klátila a on nad sebou ztratil kontrolu, stáhla ho zpátky na pohovku a říkala mu, aby nechodil za [REDACTED]. To už byla jednou pobodaná. Poprvé jí bodl do hrudníku a nůž se poškodil. Poté vzal další nůž a začal ji znovu bodat, protože ho držela, aby neodcházel za [REDACTED]. Nože vzal na jídelním stole vedle dveří. Po dobu jeho pobytu v České republice na ubytovně komunikoval se svými syny prostřednictvím aplikace Facebook. Jelikož nedoslychá, tak komunikace probíhala převážně písemně. Nepamatuje si, o čem se s nimi bavil, vypadlo mu to. Řešil s nimi také vztah jejich matky s [REDACTED]. Chtěl od nic, aby jí domluvili, aby to s [REDACTED] ukončila. K dotazu obhájce obžalovaný uvedl, že mu poškozená bránila v odchodu za milencem a chytila nůž za čepel. Neví, jestli mu ho chtěla odebrat, už si nepamatuje, jak se to odehrálo. První nůž chytila po prvním bodnutí. K dále uvedené komunikaci na sociálních sítích, která byla k důkazu provedena v hlavním líčení dne 12. 7. 2024 obžalovaný vypověděl (č. 1. 686), že tím myslel, že to nahraje do televize a tím pádem synové nebudou mít dva otce. Má nějaké známosti a chtěl to uvést do médií. Buď budou mít jeho, nebo druhého. Kdyby to nějak neskončilo, tak by šel do vězení, aby si použil facku a má docela těžkou ruku.
5. Z citovaných výpovědí obžalovaného [REDACTED] je zřejmé, že nijak nepopírá skutečnost, že poškozenou několikrát bodl postupně dvěma kuchyňskými noži, čímž jí způsobil poranění popsaná ve skutkové větě výroku rozsudku. Hájil se však tím, že takto jednal z toho důvodu, že s nožem ruce chtěl jít do pokoje svědka [REDACTED], přičemž poškozená mu v tomto odchodu bránila, tahala jej za ruku a odmítala jej pustit, smýkala s ním a poté se následně spolu převálili na pohovku v pokoji. Podle názoru soudu tato obhajoba obžalovaného nemohla ve světle dále uvedených důkazů obstát. Již na tomto místě je nutné poznamenat, že výpovědi obžalovaného jsou na mnoha místech nelogické, rozporuplné, a to ve vztahu k ostatním důkazům. Na základě takovýchto důkazů, jak bude uvedeno v dalších odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, mohl soud pokládat obhajobu obžalovaného za zcela vyvrácenou a mohl učinit zcela spolehlivý závěr o vině obžalovaného tak, jak je vyjádřen ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku.
6. Jedním z takových důkazů, a to důkazem přímým a zcela zásadním, byla svědecká výpověď poškozené [REDACTED]. V přípravném řízení byla vyslechnuta dne 11. 9. 2023 (č. 1. 265). Zde uvedla, že v České republice pracuje od roku 2021, přijela sem sama, bez obžalovaného, spolu se svojí sestrou jejím manželem, synovcem a neterí. Pracovala ve firmě [REDACTED]. Do [REDACTED] se vrací vždy po skončení sezony. Začátkem srpna 2023 přijela do Čech spolu s obžalovaným, který s ní předtím v České republice nebyl. S obžalovaným si již nějakou dobu nerozuměli, měli nějaké neshody, ale nešlo o nic vážného. Měla vztah s jiným mužem a s obžalovaným se chtěla rozvádět, ale nakonec se dohodli, že si dají ještě jednu šanci na udržení manželství. Obžalovaný za ní mohl přijet do České republiky, protože v [REDACTED] již neměl závazky ke svým rodičům, oba zemřeli.

Obžalovaný věděl, že měla vztah s jiným mužem. Dozvěděl se to v dubnu předchozího roku od jiné osoby, nikoli od ní, protože měla důvody, proč mu to neříct. Byl rozzlobený. V únoru roku 2023 se vrátila do [REDAKCE] s [REDAKCE], proto se chtěla s obžalovaným rozvádět. S [REDAKCE] společně v [REDAKCE] bydlela do konce dubna 2023. S obžalovaným již měli u notáře sepsané rozvodové řízení, ale nakonec se dohodli a žádost stáhli. Po příjezdu do České republiky společně s obžalovaným spolu měli spory, za kterými byla žárlivost. [REDAKCE] musel odjet do [REDAKCE] kvůli jeho zdravotnímu stavu, tak s ním udržovala telefonický kontakt, potřeboval nějakou podporu, protože byl sám. Obžalovaný poškozenou nikdy předtím fyzicky nenapadl, jednalo se pouze o drobnější konflikty. Obžalovaný ji prosil, aby vztah s [REDAKCE] ukončila, aby to provedla telefonicky. Toto však neučinila a vztah nepřerušila. Vysvětlovala mu, že má [REDAKCE] potíže, že je to také člověk. K předmětnému dni uvedla, že to začalo již předchozího dne, kdy po návratu z práce vařila a hovořila s obžalovaným. Ona něco řekla a on tomu rozuměl jinak. V debatách pokračovali i dne 10. 9. 2023. přiznává, že jej verbálně urážela. Vedli různé debaty. Obžalovaný navrhoval, aby v České republice ukončili práci a vrátili se do [REDAKCE], přičemž se jí také zeptal, zda i po návratu do [REDAKCE] bude udržovat svůj vztah s [REDAKCE]. Ona mu odpověděla, že se uvidí, tím jej chtěla nějakým způsobem uklidnit. K tomuto poznamenává, že s [REDAKCE] udržuje vztah nejen proto, že by si chtěla užít, ale proto, že jej miluje a on že miluje jí. Pro udržení rodiny chtěla tento vztah ukončit, ale ta skrytá láska by zůstávala dál. Když se pak obžalovaný dozvěděl, že její vztah s [REDAKCE] je založený na lásce, tak začal žárlit ještě víc. K tomuto uvedla, že měl s [REDAKCE] nějakou debatu, ale neví o čem. V [REDAKCE] byli v kontaktu, ale pouze v telefonickém. Dále uvedla, že obžalovaného urážela, říkala mu, že je dementní, on jí nazval „lehkou ženou“ a že jí vlastně už odpustil a že to nedokáže ukončit. Přiznala, že jej urážela míso toho, aby jeho nervozitu tlumila. On jí vyčítal, že pošlapala jeho čest, to byl asi vrchol, proč došlo k tomu napadení. Během třiceti let manželství to nebyla jejich první hádka, ale nikdy předtím nebyl agresivní. Dále uvedla, že viděla obžalovaného, jak vzal ze stolu nůž, ona mu říkala, aby se uklidnil, aby toho nechal. Lehla si na postel, ale netrvalo dlouho a on se na ní vrhl, ona se bránila rukama. Byla z jeho chování překvapená, protože se nikdy takto nechoval, nikdy předtím nedošlo k žádné fyzické konfrontaci, nedostala nikdy ani facku. Snažila se bránit tak, že se schoulila do pozice, že si přitáhla nohy k sobě, po celou dobu, co jí nožem ubližoval, viděl v jeho obličeji výraz, že to není on. Pak nůž odhodil. To bylo v moment, kdy stále byla na posteli. Nůž odhodil, protože ohnul čepel. Křičela o pomoc, volala na sestru a zároveň slyšela, že se ozývají rány na dveře. Domnívala se, že obžalovaný použil jen jeden nůž, který používají v kuchyni a který byl v jednom z hrnků na stole. Když se začaly ozývat rány na dveře, obžalovaný nůž odhodil a přestal na ní útočit. Poté vstala z postele a stála vedle ní. Obžalovaný stál na nohou v pokoji. Nůž už v ruce neměl. [REDAKCE] pak vyrazil dveře, když uslyšel její křik a volání. Sama pak vyšla z pokoje na chodbu a šla do pokoje svojí sestry, protože hodně krvácela. Její sestra pak celý incident telefonicky oznámila paní, co má na starosti ubytovnu. Ta pak zavolala záchranku a policii a sehnala nějaké látky, které jí daly na rány, aby nevykrvácela. Dále vypověděla, že má pořezané ruce, loket, je pobodaná na levé straně hrudi a na boku. Vzpomíná si, že slyšela obžalovaného hovořit s jejich společnými dětmi telefonicky a synovi sdělil, co provedl. Ten mu vytýkal, co to udělal. Poslala pak svého švagra, aby nůž z jejich pokoje odnesl, aby si obžalovaný sám neublížil. Pokoj byl po celou dobu zamčený, mají ve zvyku vždy po příchodu pokoj zamykat. Zamkla jej ona, když chtěl obžalovaný jít za [REDAKCE], tak ze zamčených dveří klíče vtáhla a dala si je do kapsy. Obžalovaný tedy nemohl opustit pokoj. Detaily z celé situace si nepamatuje, ví jen, že jí obžalovaný napadl poté, co si lehla na postel. V žádném případě si nemyslí, že by ji chtěl obžalovaný zabit, není to člověk, který by to mohl udělat. Nemyslí si, že by jí chtěl dokonce slovně ublížit. není takový člověk, který by to mohl uskutečnit.

7. Dále svědkyně vypovídala v přípravném řízení dne 18. 1. 2024 (**č. 1. 267**), kdy ke své výpovědi přiložila kopii celkem čtyř lékařských zpráv k ošetření jejích zranění v Nemocnici [REDAKCE] na oddělení chirurgie, ze dne 15. 9. 2023, 18. 9. 2023, 21. 9. 2023 a 25. 9. 2023. Cítila se dobře, jak po fyzické, tak po psychické stránce. Po incidentu byla asi 4 až 5 dní v Nemocnici [REDAKCE], poté byla propuštěna do domácího léčení, vrátila se na ubytovnu a docházela na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová

pravidelná ošetření do nemocnice v [REDAKCE]. Kvůli zdravotním komplikacím spojených s plánovanou operací ruky byla nucena vrátit se zpátky do [REDAKCE], operaci v České republice odmítla. Odcestovala tam koncem září 2023 a vrátila se 24. 12. 2023. V [REDAKCE] neměla žádné zdravotní zásahy prováděli jí masáže a rehabilitaci prstu pravé ruky. Terapie v [REDAKCE] jí pomohla, nemá bolesti a může pracovat. kromě omezené hybnosti palce nemá zdravotní obtíže. Nikde se neléčí, nedochází na terapie ani k psychiatrovi nebo psychologovi. V běžném způsobu života omezena není, ani špatně hybný palec jí v práci neobtěžuje. V České republice opět bydlí na ubytovně, kde bydlela dříve, chce tu zůstat kvůli práci. Obžalovaný ji píše dopisy a ona mu na ně odpovídá. Obžalovanému v současné době odpustila, necítí vůči němu žádnou zášť, byli spolu manželé 30 let, nemá proti němu nic, v podstatě mu odpustila. Je v současné době jediná, kdo mu může pomoci. Bez ohledu na to, jak to ve věci dopadne, chce v budoucnosti požádat o rozvod manželství, nechce s ním ve vztahu setrvat. K dotazu, zda si s odstupem času vzpomíná na všechno, co se v době incidentu mezi ním a obžalovaným stalo, uvedla, že stála před dveřmi jejich pokoje, byla zmatená, nevěděla, kam má jít, čekala, že jí někdo pomůže. Potom šla do pokoje své sestry, aby jí mohla zavázat zranění. Poté již nikam, ani na chodbu, nevyšla. Poté už s obžalovaným v kontaktu nebyla, jen si pamatuje, že on poté vyběhl na chodbu, nahlédl do pokoje její sestry, kde byla poškozená, a potom zase hned odešel a ze svého pokoje volal dětem. Stále si myslí, že jí nechtěl ublížit, nikdy nebyl agresivní. K incidentu došlo na základě žárlivosti, protože v tu dobu měla vztah s jiným mužem a obžalovaný o tom věděl a nesouhlasil s tím.

8. V řízení před soudem byla svědkyně vyslechnuta v hlavním líčení dne 12. 7. 2024 (**č.1. 677**) a uvedla pouze základní údaje o sobě a o svém vztahu s obžalovaným. Dále využila svého práva dle § 100 odst. 1 trestního řádu a odmítla proti obžalovanému, jako svému manželovi, vypovídat. Po přečtení její výpovědi postupem dle § 211 odst. 4 trestního řádu ještě dodala, že toho z celého srdce lituje a pokud je možno vyhovět přání obžalovaného, tak prosí soudní senát, aby mu vyšel vstříc. Ví, že jí nechtěl ublížit.
9. **Svědka** [REDAKCE] byl vyslechnut v přípravném, řízení dne 11. 9. 2023 (**č. 1. 223**), kdy uvedl, že v České republice pracuje asi 3 roky u firmy [REDAKCE]. Jezdí sem na dobu deseti měsíců za práci, zbylé dva měsíce je v [REDAKCE]. V minulém turnusu bydlel společně s poškozenou [REDAKCE]. Byla vdaná, ale chtěla se dát rozvést, aby se spolu následně mohli vzít. V letošním roce (2023) společně končili v únoru, odjeli do [REDAKCE] a tam se rozdělili. V [REDAKCE] nebydleli ve stejném městě, vzdálenost mezi nimi byla cca 50 km. Do České republiky se vrátil v červnu 2023, ale protože má parézu, tak zhruba po měsíci odcestoval zpět do [REDAKCE], vrátil se před týdnem. Poškozená s obžalovaným přijela někdy v srpnu 2023. Na ubytovně v [REDAKCE] obýval pokoj [REDAKCE], je to v první poschodí, na pokoji je sám. Poškozená s obžalovaným obývala pokoj [REDAKCE] na téže poschodí. Obžalovaný věděl, že bydlel s poškozenou předchozí turnus na jednom pokoji, žádné konflikty s ním neměl, zaučoval jej po jeho příjezdu do České republiky. neví přesně, kdo bydlel vedle manželů [REDAKCE], byli tam zaměstnaní lidé z Rumunska, Moldávie a Ukrajiny. Na dotaz uvedl, že mu poškozená řekla, že s obžalovaným již 5 let nespí, mají oddělené postele. Mezi poškozenou a obžalovaným během jejich pobytu na ubytovně nezaznamenal žádné konflikty. K věci uvedl, že dopoledne mezi osmou a devátou hodinou se byl projet na kole, poté na pokoji uklidil. Pak si lehl na postel a pustil televizi. Slyšel nějaký křik, mohlo být tak kolem 14 hodin. Vyšel na chodbu a podle hlasu poznal poškozenou. Neslyšel slova, ale pouze sténání. Z jeho pokoje k pokoji poškozené [REDAKCE] to je cca 15 m. Před pokojem [REDAKCE] bylo již několik lidí, asi tak 10–15. Došel až ke dveřím pokoje, ale ty byly zamčené. To usoudil z toho, že lidi před dveřmi do nich bouchali. Přišel ke dveřím a vyrazil je, dveře se otvíraly dovnitř. Když vstoupil do pokoje, tak viděl, jak se poškozená s obžalovaným „tahají“, dále upřesnil, že obžalovaný stál zčásti levým bokem a zčásti zády ke dveřím, v pravé ruce držel nůž, který byl ohnutý, přibližně půl metru před ním stála poškozená, obličejem směrem ke dveřím. Viděl hodně krve, krev byla na podlaze, na zdi, na posteli, oba byli od krve, poškozená byla pobodaná na pravé ruce, na boku. Bylo to rychlé, odstrčil obžalovaného doprava a chytil ženu za ruku a vytáhl ji ven z pokoje. Obžalovaný si poté sednul v pokoji na židli, slyšel, jak telefonuje svým

dětem, že pobodal jejich matku. Poškozenou někdo mezitím odvedl do vedlejšího pokoje, kde bydlí její sestra. Ta omdlela. Po odchodu ven z budovy si zapálil cigaretu. Viděl přijít paní, která má na starosti ubytovnu. Když přijela policie a záchranka, tak byl na chodbě v blízkosti pokoje ■■■ kam se vrátil poté, co venku dokouřil cigaretu. Pak odešel do svého pokoje, kde si umyl ruce a ošetřil si ránu na levé ruce na prostředníčku, tu utrpěl asi od nože, jak odstrkoval obžalovaného. Do pokoje ■■■ již nevstupoval. Neví, kdo vstoupil do pokoje ■■■ poté, co vytáhl poškozenou ven. Z pokoje nic nebral. Myslí si, že obžalovaný z pokoje vůbec nevyšel, protože mezitím přijela policie. Nůž, který obžalovaný držel, byl ohnutý v horní části. Nevšiml si, jestli byl v pokoji ještě nějaký další nůž. Pokud mu byla předložena fotografie nožů zajištěných při ohledání místa činu, tak uvádí, že nůž, který obžalovaný držel, je označen číslicí 10. K dotazu dále uvedl, že dveře do pokojů nemají kliku ani kouli, otevírají se klíčem. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 12. 7. 2024 (č. 1. 677), a uvedl, že v České republice pracuje již 4 roky na pozici ■■■ u společnosti ■■■. bydlí na ubytovně, která této společnosti patří, na adrese ■■■. Jeho vztah s poškozenou je takový, že jsou kolegové v práci, dobře si rozumí, měli spolu milenecký poměr od roku 2022. Vztah měli i po roce 2023. Vztah navázali v České republice při práci, oba pracovali u stejné firmy a bydleli na stejné ubytovně, poškozená v té době byla v České republice bez obžalovaného. V roce 2023 se pak vrátila z ■■■ s obžalovaným, se kterým bydlela na jednom pokoji, byl to pokoj ■■■ on bydlel na pokoji ■■■. Myslí si, že obžalovaný o jeho vztahu s poškozenou věděl. Dále vypověděl, že ve dvě hodiny odpoledne, nepamatuje si den, slyšel hlas poškozené. On spal, ale poznal její hlas. Vyšel ven na chodbu, aby viděl, co se děje, a zároveň byli na chodbě další spolubydlíci z ostatních pokojů. Ostatní říkali, že se na pokoji ■■■ perou, tak rozbil dveře. Dveře byly zamčené, tak je vyrazil dovnitř, směrem do pokoje, otevíraly se dovnitř vpravo. Když dveře vyrazil, viděl poškozenou, byla na levé straně pokoje od krve a obžalovaný byl na pravé straně, měl v pravé ruce nůž s černou rukojetí. Čepel byla široká a nůž byl od krve. Krev byla všude na podlaze, u vchodu, vlevo, vpravo. Nepamatuje si, jestli čepel byla ohnutá. Uvedl, že pokud na policii říkal, že obžalovaný držel nůž, který byl ohnutý, tak je to možné, je to už nějaká doba. Poškozená měla zranění na ruce, nepamatuje si na které. On poškozenou uchopil a vytáhl jí ven a dal jí něco na ruku, protože krvácela. Do kontaktu s obžalovaným se dostal jen tak, že když vyřázel dveře od pokoje, tak ty dveře jej odstrčily doprava. Poškozená pak odešla ke své sestře do pokoje. Obžalovaný počkal ve svém pokoji, než přijela policie. V momentě, kdy vyrazil dveře, spolu poškozená ani obžalovaný nemluvili, obžalovaný za poškozenou na chodbu nevyšel zůstal ve svém pokoji, nešel za ní. Před touto událostí s obžalovaným žádný konflikt neměl. Na předložených fotografiích rozpoznal nůž, který obžalovaný držel v ruce. Poté, co byla svědkovi předestřena výpověď z přípravného řízení označená v protokolu o hlavním líčení a citována v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozsudku dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, uvedl, že pokud ve výpovědi hovořil o muži a ženě, myslel tím obžalovaného a poškozenou. Pokud při hlavním líčení říkal, že obžalovaného odstrčil dveřmi a předtím o dveřích nemluvil, tak uvedl, že když vyrazil ty dveře, tak jak je otevíral, obžalovaný byl vpravo. Odstrčil ho těmi dveřmi. Dále svědek uvedl, že se s poškozenou bavil o tom, kdo jí zranění způsobil. Mluvili spolu a ona mu řekla, že se s obžalovaným pohádala a on vzal do ruky nůž. Svědkovi byla předložena fotografie č. 66 a 67 z fotodokumentace na č. 1. 7–27 a svědek po nahlížení rozpoznal předmětný nůž. Dále svědek vypověděl, že obžalovaného odstrčil dveřmi a myslí si, že už se jej poté nijak nedotkl. Neví, co se stalo s nožem, který držel obžalovaný v ruce, on se snažil hlavně vytáhnout poškozenou na chodbu. když slyšel hlas poškozené, popsal by to jako „bědování“. Poškozená mu neřekla, jak došlo k těm zraněním. Řekla jen, že se s obžalovaným pohádala. Pohádali se kvůli jejich vztahu. V době, kdy došlo k napadení, jejich milenecký poměr stále trval.

10. Výpověď poškozené ■■■ a obžalovaného ■■■ byly tedy výpověďmi přímých aktérů popisovaného incidentu, který se dne 10. 9. 2023 odehrál a při kterém došlo k popsánímu zranění poškozené ■■■. Incident se odehrál tzv. „za zavřenými dveřmi“, tudíž tyto dvě výpovědi jsou z tohoto důvodu důležité, neboť, jak je zmíněno výše, se jedná o přímé aktéry celého incidentu. Z těchto dvou výpovědí je patrné, že není v podstatě rozporováno, že došlo k napadení poškozené a že k napadení došlo za pomoci kuchyňského nože. Rozpor mezi těmito přímými

výpověďmi nastává ve způsobu napadení poškozené. Na jedné straně obžalovaný vypověděl, její poškozená držela za ruku, aby nemohl odejít z pokoje, přičemž jí pobodal ve chvíli, kdy se spolu přetahovali a společně spadli na pohovku. Když se společně povalili na pohovku, tak se nějakým způsobem otočil a bodl jí. Když padala, tak jí bodl do levé strany hrudníku. Proti této výpovědi pak stojí výpověď poškozené, která uvedla, že dveře pokoje byly zamčené, ona si lehla na postel a poté ji obžalovaný nožem napadl. Přestal ve chvíli, kdy svědek [REDAKCE] vyrazil dveře. Svědecká výpověď svědka [REDAKCE] pak do značné míry potvrzuje výpověď poškozené v tom smyslu, že když vyrazil dveře, stála poškozená naproti obžalovanému, oba bokem ke dveřím. Tato výpověď o uspořádání hlavních aktérů v pokoji [REDAKCE] po vyražení dveří více svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozené. Aby však mohl soud vycházet z výpovědi poškozené, je zapotřebí její výpověď prokázat dalšími shromážděnými důkazy, které budou uvedeny dále.

11. V průběhu popsaného incidentu došlo ke způsobení poranění poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], mechanismus vzniku a tíže jejích poranění byl posouzen dále uvedeným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Z **protokolu o prohlídce těla (č. 1. 49) a fotografické dokumentace (č. 1. 52-63)** je zřejmé, poškozená byla dne 21. 9. 2023 podrobena tomuto úkonu a byla zachycena zranění, která poškozená utrpěla. Především se jedná o poranění pravé ruky na dlani na hřbetu ruky, v oblasti levé ruky (v podpaží, loketní jamce, vnitřní straně paže nad podpažím, v dlani, na zápěstí, nad loktem) levého boku (bodná rána v prostoru pod pasem) a na hrudníku (v prostoru nad levým prsem. Stejnému úkonu byl dne 10. 9. 2023 podroben i obžalovaný. Z **protokolu o prohlídce těla (č. 1. 30) a fotografické dokumentace (č. 1. 32 – 48)** je zřejmé, že byly zadokumentovány stopy na těle obžalovaného téměř všechny byly stopy biologické, včetně několika stop drobných oděrek a drobné modřiny (**fotografie č. 27, 28, 29 fotografické dokumentace**). Dokumentace obsahovala také fotografie oblečení obžalovaného, které měl v předmětný den a v předmětný moment na sobě, kdy za zmínku stojí zejména svrchní díl oblečení (polokošile na **fotografii č. 50**), která nese znatelné množství biologických stop poškozené. Biologické stopy krve poškozené pak nesou obě ruce obžalovaného (**fotografie č. 45-48**). Z těchto prohlídek těla přímých aktérů je zřejmé, že došlo k poranění poškozené.
12. Soud měl dále k dispozici svědecké výpovědi osob, které vnímaly určitou část popsaného konfliktu, při kterém došlo k poranění poškozené [REDAKCE]. Svědci vnímaly tento konflikt v časovém úseku, který korespondoval s časem, ve kterém došlo k napadení poškozené. Protože se však incident odehrál v uzamčené pokoji, nebylo možné, aby tito svědkové vnímaly konkrétní okolnosti přímo. Jejich svědectví se tak vztahuje pouze k tomu, co svými smysly vnímaly, respektive, jaké zvuky slyšely ozývat se z pokoje [REDAKCE] na ubytovně, ale zejména je jejich svědectví soustředěno na dobu poté, co svědek [REDAKCE] vyrazil dveře výše zmíněného pokoje, neboť až poté mohly i dalším svým smyslem vizuálně vnímat nastalou situaci. Je však třeba předeslat, že vlastní mechanismus zranění, tedy útok obžalovaného na poškozenou, nikdo z nich neviděl, takže i v tomto směru je třeba vycházet ze svědecké výpovědi poškozené [REDAKCE]. **Svědčyně [REDAKCE]**, správčyně ubytovny, vypověděla v přípravném řízení (**č. 1. 231**), že dne 10. 9. 2023 jí telefonovala paní [REDAKCE], která jí řekla, že poškozená [REDAKCE] je pobodaná a chtěla, aby jí zavolala záchranku. Ptala se jí, jak je to vážné a sedla do auta a jela na ubytovnu. Po příjezdu vyběhla do pokoje [REDAKCE] kde bydlí sestra poškozené se svým manželem. Na tomto pokoji seděla poškozená [REDAKCE], byla při vědomí a plakala. Hodně krvácela, byla hodně od krve. Podívala se, jak jsou její zranění vážná, nadzvedla jí tričko, někde z boku byly nějaké hadry, tak jimi zamačkávala rány a volala záchranku. Ještě předtím, než vyběhla do pokoje [REDAKCE] tak se zastavila u pokoje [REDAKCE] a viděla, že dveře jsou vyražené. Obžalovaný seděl na židli vedle stolu, v ruce měl telefon a s někým mluvil. Na podlaze u stolu ležel nůž s dřevěnou rukojetí, čepel byla ohnutá, byla od krve. Obžalovaný ji spatřil, avšak nemluvil s ní, protože telefonoval. Poté, co přijela záchranka, tak si poškozenou převzali, ještě předtím byla v prádelně pro další látky, aby zastavila krvácení. K dotazům svědkyně uvedla, že poškozená byla na ubytovně již třetí sezonu, jezdila sama, respektive se sestrou a švagrem. Nyní přijela začátkem srpna i s obžalovaným. Ten zde byl poprvé. Minulou sezonu bydlela poškozená na pokoji s panem [REDAKCE], zda tuto informaci věděl obžalovaný, to

neví. Od sestry poškozené se dozvěděla, že se měli manželé ■■■ v ■■■ rozvádět, ale pak se měli zase udobřit, nic dalšího k tomu neví. Neví také, zda měli manželé ■■■ na ubytovně nějaké spory, nikdo nic neříkal. **Po předložení fotografií nožů z fotodokumentace o ohledání místa činu** uvedla, že nůž, který ležel na podlaze v pokoji č. 2 je vyobrazen na čísle 10. **Svědkyne ■■■**, sestra poškozené ■■■, uvedla v přípravném řízení (**č. 1. 240**), že do České republiky opakovaně jezdí za prací. Její setra jezdí také, stejně jako ona. Většinou jezdily společně. Poškozená s ní jezdila za prací vždy bez obžalovaného, který letos přijel poprvé, předtím nejezdil, protože v ■■■ měl staré a nemocné rodiče, o které se staral. Její sestra bydlela na pokoji ■■■. Vztah její sestry se obžalovaným pospala svými slovy jako „takový standard“. Měli hezké chvíle, ale i neshody, dle jejího to byl normální vztah. V minulosti měli neshody, chtěli se rozvádět. Mluvili o tom oba, od té doby, co přijeli do České republiky předtím o tom nemluvili. Důvod, proč se chtěla její setra rozvést, neřešila ani s ní, ani s obžalovaným. Poškozená není moc sdílná, jakoukoli informaci z ní musela spíše tahat. Věděla o tom, že v České republice měla partnerský vztah s ■■■, měli k sobě blízký vztah. Obžalovaný o tomto vztahu věděl. K osobě poškozené svědkyně uvádí, že je více ambiciózní a chce, aby všechno bylo v pořádku. Obžalovaný je spíše klidnější. Poškozená vyžadovala, aby se více zapojoval do běžných denních činností, on byl spíše pasivní, nebyl moc akční. Dále svědkyně uvedla, že byla neděle, byla se svým manželem na svém pokoji. Není si jistá, kolik mohlo být hodin, něco kolem 13:30, když zaslechla křik, ve kterém poznala křik své sestry. Uvědomila si, že to není běžná hádka nebo každodenní křik, bylo to něco jiného. Šla ven z pokoje hned ke dveřím do pokoje své sestry, který byl vedle. Dveře pokoje byly zamčené. Bušila na dveře, bouchala větší silou, protože věděla, že obžalovaný špatně slyší. Na chodbě bylo více lidí z ubytovny, na dveře bouchala pouze ona se svým manželem, nikdo jiný, ostatní stáli na chodbě, protože slyšeli také ten křik, ale drželi odstup. ■■■ byl také mezi lidmi na chodbě. Když viděl, že mlátila do dveří, tak k nim přišel a vyrazil je. Jako první vstoupil do pokoje poškozené. Od doby, co poprvé uslyšela křik poškozené, až do doby, kdy ■■■ vyrazil dveře, mohlo trvat několik minut. Po celou dobu se z pokoje ozýval křik, s krátkými přerušeními na několik vteřin, opakoval se. Uvnitř křičela pouze poškozená, volala jméno své sestry. Když ■■■ vyrazil dveře do pokoje, neviděla dovnitř, její manžel byl blíže. Když poté do pokoje nahlédla, tak omdlela. Klesla pomalu na zem, neztratila vědomí, slyšela, co se děje. Chtěla jít za sestrou do pokoje, udělala dovnitř dva kroky, ale to všechno viděla, udělalo se jí špatně. Viděla, že do pokoje vešel ■■■ a strčil do obžalovaného. Přišlo jí, že chtěl obžalovaného od poškozené odtrhnout. Poškozená stála vedle své postele, obžalovaný také stál vedle své postele. Nestáli úplně u sebe, ale stáli čelem k sobě. ■■■ se snažil dostat mezi ně a oddělit je. Když nakročila do pokoje, neviděla, zda měl někdo z nich nůž. Nemůže to říct s jistotou. Poté přišla poškozená k ní na pokoj ■■■ Ta po chvíli slyšela, jak obžalovaný telefonuje svým dětem a poprosila svědkyni, aby za ním šla do pokoje a vzala ten telefon a děti uklidnila. Šla ke dveřím pokoje ■■■ obžalovaný seděl na židli a ona jej požádala, aby jí dal telefon. On jí telefon dal, načež se s ním vrátila do pokoje ■■■ Děti poškozené ubezpečila, že jejich patka je v pořádku, poté telefon vrátila obžalovanému, se kterým poté již nemluvila. Poškozená neřekla, co se jí stalo. Nemluvila, byla při vědomí. Měla poranění na hrudi, v podpaží na boku a na ruku. paní správcová přinesla nějaké hadry a společně držely rány, aby poškozená nevykrvácela. Poškozená po celou dobu vůbec nemluvila. K dotazu na zajištění kuchyňského nože na pokoji ■■■ uvedla, že jí poškozená požádala, aby vzali nůž poškozenému, aby si neublížil, nebo někomu jinému. Pro ten nůž šel manžel svědkyně a přinesl ho na pokoj ■■■ To bylo ještě předtím, než obžalovanému vzala telefon, aby zabezpečila jeho děti. Když její manžel přinesl nůž, tak na něj sahal holou rukou, neměl žádné rukavice. Položil nůž na podlahu vedle koše. Nůž měl ohnutou špičku. Nikoho jiného než poškozenou, neviděla poraněného. S obžalovaným nehovořila, nic s ním neřešila. Pak jej odvezla pryč policie, ona byla celou dobu s poškozenou. Když se poškozená vrátila z nemocnice, tak spolu o tom incidentu mluvily a poškozená jí řekla, že ležela na posteli a obžalovaný ji začal napadat nožem, kdy se údajně chtěl dostat k srdci. Důvodem bylo to, že obžalovaný vzal nůž a chtěl jít do pokoje za ■■■. Asi to bylo ze žárlivosti. Poškozená mu v tom bránila, aby za ■■■ nešel, tak začal napadat ji. Poškozená

s obžalovaným se na pokoji běžně zamykali, všichni se uvnitř zamykají. Neví, jestli někdo z nich pokoj úmyslně zamknul, to jí poškozená neříkala. **Svěddek** [REDACTED] v přípravném řízení (č. 1. 247) vypověděl, že v České republice pracuje již 3 roky, pracuje zde s manželkou, se kterou též bydlí na ubytovně v pokoji [REDACTED]. Do České republiky za práci jezdili samostatně. Poškozená minulé období jezdila sama a bydlela společně s [REDACTED]. Tuto sezonu přijela společně s obžalovaným a bydleli na pokoji [REDACTED]. Svědkovi nejsou známy rodinné vztahy poškozené a obžalovaného, podle něj žili spořádaně, neměli spory. Občas se na ubytovně hádali. K věci uvedl, že odpoledne ležel na posteli, mohly být tak dvě hodiny. Uslyšel křik, myslel si, že křičí děti na chodbě. Vyšel na chodbu a uslyšel, jak z vedlejšího pokoje, kde bydlel obžalovaný s poškozenou, někdo volá o pomoc. Bouchal do dveří, ale nikdo neotevřel. Poté přišel [REDACTED] a vyrazil dveře a vešel dovnitř, poté vytáhl poškozenou z pokoje. Poškozená pak sama šla do pokoje [REDACTED] hodně krvácela z ruky, manželka jí na to dala ručník. Mezitím přišla správcová, zavolala záchranku a přinesla nějaké látky, aby e zastavilo krvácení. Ještě před příjezdem policie jej poškozená požádala, aby z jejího pokoje přinesl nůž, aby obžalovaný neublížil ještě někomu dalšímu. On šel do pokoje [REDACTED] a nůž sebral. Nůž měl dřevěnou rukojeť a ohnutou čepel, celková délka nože byla asi 21 cm. Tento nůž přinesl do pokoje č. 3 a položil jej na podlahu vedle odpadkového koše. K dotazu uvedl, že když vstoupil do pokoje č. 2, obžalovaný seděl na posteli vpravo, oblečení měl od krve, krev byla i na podlaze, uprostřed místnosti a u dveří. Nevšiml si, že by v pokoji [REDACTED] byl ještě nějaký další nůž. Po předložení fotografií nožů zajištěných při ohledání místa činu, tak uvedl, že nůž, který sebral ze stolu a odnesl do pokoje [REDACTED] je na fotografii s číslem 10. O tom, že poškozená udržuje vztah s [REDACTED], věděl. **Svědkyne** [REDACTED] v přípravném řízení (č. 1. 252) uvedla, že obžalovaného a poškozenou zdá z ubytovny a z práce. Obžalovaného příliš nezná, protože ve firmě pracoval krátce, asi tak tři týdny před incidentem. Poškozenou znala lépe, ale byla mezi nimi jazyková bariéra, takže se vídaly v práci a na ubytovně. Poškozená jezdila se svojí sestrou a jejím manželem. Byli všude spolu. Naposledy však přijela s obžalovaným. Nikdy mezi nimi nepozorovala žádné konflikty, neviděla je se ani hádat. Chovali se k sobě hezky, chovali se normálně i ve vztahu k ostatním, s nikým neměli konflikty. [REDACTED] svědkyně nezná. Dále uvedla, že byla neděle, všichni měli v práci volno. Byla v kuchyni, která je v přízemí ubytovny. Bylo asi 13:00 po obědě. Když vešla do svého pokoje, tak slyšela nějaký křik, přišlo jí to jako dětský křik. Vyšla ven na chodbu a uviděla shluk lidí na chodbě u dveří. Ti, co byli na chodbě, se snažili dostat do pokoje poškozené a obžalovaného, všichni klepali na dveře. Ty výkřiky vycházely z toho pokoje. Šla pro svůj mobilní telefon a začala volat správce ubytovny. Ke dveřím do pokoje [REDACTED] nešla, stejně by se tam přes shluk lidí nedostala. Správce řekla, že se na pokoji poškozené a obžalovaného odehrál nějaký konflikt. Mezitím někdo vyrazil dveře do pokoje, jedna osoba u dveří omdlela, pomáhala jí na nohy. Když nahlédla do pokoje, viděla, jak poškozená vychází z pokoje a je celá od krve, odcházela do sousedního pokoje. Obžalovaného neviděla. Když viděla poškozenou, měla poranění na rukách, které měla celé od krve. Od ostatních se později dozvěděla, že poškozená měla s obžalovaným, hádku. Ona chtěla z pokoje ven, on jí nepouštěl. Tímto si není jistá, to si pouze myslí. Když nahlédla do pokoje [REDACTED] nevšimla si žádného nože. **Svědkyne** [REDACTED] uvedla v přípravném řízení (č. 1. 258), že bydlí na ubytovně [REDACTED] na pokoji [REDACTED] spolu se svými dvěma dětmi a pracuje ve firmě [REDACTED]. Obžalovaného a poškozenou moc dobře nezná, jelikož je mezi nimi jazyková bariéra. Poškozenou zná déle, jezdí do České republiky pracovat delší dobu. Nemluvili spolu, jen se ráno pozdravili. Obžalovaný se jí zdál být jako optimista, veselý, přejícný, pozitivní a otevřený pro ostatní. Poškozená byla hrubšího zrna, uzavřená do sebe. Neví, jak spolu vycházeli, nikdy mezi nimi neviděla žádný konflikt. Nejvíce se bavili se sestrou poškozené a jejím manželem. Ještě se bavili s [REDACTED], to byl také [REDACTED]. Byli stále na svých pokojích, bydleli na pokoji [REDACTED]. Jmenovaný se svědkyni jevil jako zcela normální. Působil jako přátelský a přejícný člověk. Bydlel na pokoji sám. Dále uvedla, že byla neděle. Všichni byli na svých pokojích, měli volno v práci. Bylo po obědě, když uslyšela nějaký hluk, myslela si, že to dělají děti. Byla v tu dobu v přízemní, přišli za ní spolubydlíci s tím, že nahoře je hluk, který asi dělají její děti, aby šla nahoru. Byl to takový dětský křik, tak si myslela, že patří jejímu synovi. Když vyběhla k pokoji, tak viděla, že mnoho lidí stojí před pokojem [REDACTED]. Její syn stál u ní

v pokoji. vyšla na chodbu a šla směrem k pokoji, kde bydlel obžalovaný s poškozenou, aby se podívala, co se stalo. Dveře byly otevřené, viděla poškozenou, jak stála v pokoji u malého stolku, pod ní viděla větší červenou kaluž, asi od krve. Držela ruce dlaněmi nahoru a před sebou a vydávala zvuky, plakala. Poté viděla, že v místnosti je ještě [REDAKCE] a obžalovaný. [REDAKCE] stál a držel za ruce obžalovaného oběma rukama za obě ruce. Neviděla žádný nůž ani jinou zbraň. Z pohledu na krev se jí udělalo špatně, tak šla do svého pokoje. Viděla, že poškozená měla řezné rány na rukách. Neviděla, že by [REDAKCE] nebo obžalovaný byl nějak poraněný. Neví, zda měla poškozená v České republice s někým vztah, když tu s ní nebyl obžalovaný. **Svědkyne** [REDAKCE] vypověděla v přípravném řízení (č. 1. 279), že do České republiky přijela za prací, bydlí na ubytovně [REDAKCE], kde i pracuje, [REDAKCE]. Obývá pokoj [REDAKCE] sama, v pokoji bydlí od září 2023. K osobě poškozené uvedla, že k ní nemá žádný bližší kontakt. pozdraví se, to je vše. Nebaví se spolu, a proto nemůže popsat, jaká je. To samé platí i pro osobu obžalovaného. Poškozená se na ubytovně nejvíce bavila se svou sestrou, jejím manželem a [REDAKCE], který byl její druh nebo přítel a je i nyní. Než přijel obžalovaný, obývala pokoj s [REDAKCE]. Dále uvedla, že byla neděle, neví přesný datum, bylo to někdy odpoledne. Byla v přízemí ubytovny, ve společné kuchyni. Když z kuchyně slyšela křik, tak vyšla ven z kuchyně. Slyšela ženský křik se slovy: „Bije mě, chce mě zabít!“. Vyšla z kuchyně a šla do horního patra. Na chodbě bylo víc lidí. Když došla na chodbu, viděla, jak poškozená vychází ze svého pokoje a vchází do pokoje své sestry. Více neviděla. Poškozená byla celá od krve a vylekaná. Obžalovaný seděl ve svém pokoji, nemluvila s ním. Vypadal vylekaně, seděl na židli.

13. Z uvedených svědeckých výpovědí je zcela zřetelné, že v inkriminované době a na inkriminovaném místě došlo k incidentu mezi poškozenou [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE], přičemž poškozená utrpěla několik bodných zranění. Bylo také potvrzeno, že svědek [REDAKCE] byl tou osobou, která vyrazila dveře do pokoje [REDAKCE] kde k napadení poškozené [REDAKCE] došlo. Nikdo ze svědků však nebyl přímým svědkem napadení, jelikož to se odehrálo v uzamčeném pokoji. Žádný svědek nebyl napadení přítomen, proto žádný z nich neviděl, zda se incident odehrál tak, jak líčí v rámci své obhajoby obžalovaný, či zda se celá událost odehrála tak, jak ji líčí poškozená.
14. V průběhu přípravného řízení byly zajištěny nože obžalovaného, kterými způsobil zranění poškozené [REDAKCE]. V prvním případě se jedná o kuchyňský nůž s dřevěnou rukojetí, délka 19 cm s rukojetí, šířka čepele 3 cm, 10 cm s ohnutým stavem čepele (věcná stopa č. 10). V případě druhém se jedná o kuchyňský nůž s dřevěnou rukojetí, délka 22 cm, délka čepele 11,5 cm v ohnutém stavu (věcná stopa č. 15). Z **protokolu o ohledání místa činu (č. 1. 2-6) a fotografické dokumentace (č. 1. 7-27)** soud zjistil, že k napadení poškozené využil obžalovaný dvou nožů. První z nožů s ohnutou čepelí byl nalezen v pokoji [REDAKCE] vedle odpadkového koše. tento nůž na toto místo donesl švagr poškozené, a to na její vlastní žádost. Poloha nalezeného nože je pak zaznamenána na fotografii č. 64 (č. 1. 21), 65 (č. 1. 22) a 77 (č. 1. 24). Druhý z nožů, který obžalovaný použil, byl nalezen v pokoji [REDAKCE] pod postelí. Poloha nalezeného nože je pak zaznamenána na fotografii č. 86 (č. 1. 25), 87, 88 a 89 (č. 1. 26). Situace na místě činu pak byla zadokumentována výše uvedenou fotografickou dokumentací. Podle **protokolu o vydání věci (č. 1. 132)** obžalovaný dne 10. 9. 2023 vydal oblečení a obuv, kterou měl dne 10. 9. 2023 na sobě. Stopy zajištěné na místě činu, zajištěné nože a oblečení vydané obžalovaným, byly podrobeny odbornému zkoumání. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie (č. 1. 469)** vyplynulo, že předložený kuchyňský nůž (věcná stopa č. 10) má čepel znečištěnou skvrnami červeno-hnědé barvy, čepel nože je ve střední části vyhnuta do úhlu 90 stupňů. Druhý zkoumaný kuchyňský nůž (věcná stopa č. 15) má rovněž čepel znečištěnou červeno-hnědou barvou, přičemž čepel je dále zohýbaná a vyhnutá ze své osy. Oba zkoumané nože měly délku čepele 115 milimetrů. Poškození čepelí obou zkoumaných nožů bylo způsobeno působením většího tlaku, než je pevnostní mez použitého materiálu, proti zjevné překážce. Ze znaleckého posudku ještě vyplynulo, že byla zkoumána stopa č. 11 – světlé tričko zn. Basic for every day zašpiněné červenou tekutinou s průřezy, zajištěné při ohledání (zcela evidentně se jednalo o tričko, které měla poškozená v době útoku na sobě). Na zajištěném triku byla zjištěna bodnořezná poškození, která vznikla v souvislosti

s použitím jednobřitého nástroje, lze tipovat nůž. Zkoumáním předložené stopy nebyly zjištěny upotřebitelné mechanické stopy. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č. 1. 475)** vyplynulo, že stopy červeno-hnědých skvrn na obou zkoumaných nožích jsou vzory lidské krve. přítomnost krve byla prokázána i na oblečení poškozené (č. 1. 478, 479). Dále přítomnost lidské krve byla prokázána na oblečení obžalovaného, konkrétně na tričku (č. 1. 482), teplákových kraťasech (č. 1. 483), slípech (č. 1. 484) a pantoflích obžalovaného (č. 1. 485). Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. 1. 491)**, respektive z jeho závěrů, bylo zjištěno, že na čepeli uvedených nožů (stopa č. 10 a stopa č. 15) byly nalezeny smíšené DNA profily, přičemž nelze vyloučit, že se na obou zajištěných nožích nachází DNA profil poškozené [REDAKCE]. Z výše uvedených důkazů je zřejmé, že poranění způsobená poškozená byla způsobena právě zmíněnými zajištěnými kuchyňskými noži, přičemž nebylo možné přesně určit, která konkrétní zranění byla způsobena konkrétním nožem, avšak oba nože nesly smíšený DNA profil, kdy dominujícím vyskytujícím profilem na obou nožích byl právě profil poškozené [REDAKCE]. Dalším profilem byl profil obžalovaného, avšak vzhledem k tomu, že tento poškozenou opakovaně noži bodal, přičemž nůž držel v ruce, je zřejmé, že i obžalovaný na nože přenesl svoji biologickou a genetickou stopu. DNA profil poškozené byl nalezen na vydaných částech oděvu obžalovaného.

15. Dále ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, analýza dar a zkoumání nosičů dat (č. 1. 504)** byly zkoumány nosiče dat zajištěné pro ohledání místa činu, konkrétně se jednalo o **mobilní telefon značky Motorola**, zadní část oranžová s bílou powerbankou (stopa č. 5), zajištěný na posteli v pokoji [REDAKCE] přičemž lze předpokládat, že tento mobilní telefon patří poškozené [REDAKCE] (č. 1. 505) a o **mobilní telefon značky Motorola** (stopa č. 14) zajištěný vpravo na posteli [REDAKCE], kdy lze předpokládat, že tento patří obviněnému (č. 1. 505) vyplývá, že ze zajištěných dat, konkrétně z komunikace v aplikaci Facebook-Messenger a WhatsApp byly vybrány zájmové komunikace v [REDAKCE] jazyce, které byly předány k překladu do jazyka českého. Komunikace poškozené je zaznamenána v [REDAKCE] jazyce na č. 1. 517-521, přičemž překlad části této komunikace je zaznamenán na č. 1. 532, 536 a 537. Komunikace obžalovaného je zaznamenána v [REDAKCE] jazyce na č. 1. 522-530, přičemž překlad do českého jazyka je zaznamenán na č. 1. 544-549. Z této komunikace bylo mimo jiné zjištěno, že obžalovaný psal svým synům od 27. 8. 2023 do 10. 9. 2023, že „s [REDAKCE] vyřeší problém jednou provždy dle jeho zákona“, dále pak „Až budu mít výsledky, oznámím to příbuzným a pobádnu s [REDAKCE] provždy ukončíme“ (č. 1. 546), „Vysmála se mi, dobře, teď budu pracovat podle mého zákona, sám si udělám právo“ (č. 1. 547), „Já mluvím podle mého zákona“, „A definitivně to vyřeším“ (č. 1. 547), „Teď chce, abychom ukončili práci a odešli do [REDAKCE], rozvedeme se a půjde ke [REDAKCE].“, „To je její cíl.“, „Pokud tady zůstaneme, udělám zápravu.“, „Ona bez [REDAKCE], to je největší úder.“, „Zbytečně žije.“ (č. 1. 547). Dále v několika krátkých a stručných zprávách sděluje synovi [REDAKCE], že už jej neuvidí, že jej bere policie, že jej zatýkají (č. 1. 548). Z těchto zpráv pak jednoznačně vyplývá záměr obžalovaného se svědkem [REDAKCE] řešit situaci, která nastala mezi ním a poškozenou. Z komunikace není zřejmé, jakým způsobem tuto situaci chtěl obžalovaný řešit, nicméně je z ní patrné, že jej celá situace velmi emočně rozrušila a nenesl ji snadno. Obsah komunikace ve svém souhrnu pak vyznívá tak, že je obžalovaný z nastalé situace mezi poškozenou jako jeho manželkou a svědkem [REDAKCE], jako jejím milencem, nešťastný a své dojmy z ní sděluje svým synům.
16. Soud měl dále k dispozici **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. 1. 385–429)** jako důkaz k posouzení mechanismu vzniku a tíže poranění poškozené [REDAKCE]. Z jeho závěrů vyplynulo, že dle lékařské příjmové zprávy chirurgického oddělení ze dne 10. 9. 2023 je mimo jiné uvedeno – napadena manželem (obžalovaným), hádka, pobodaná kuchyňským nožem. Při vyšetření byla při vědomí, spolupracuje, oběhově a ventilačně stabilní, bez dušnosti, dýchá se dobře, bez cyanózy, bolesti ran, břicho nebolí. Byla zjištěna a pospána poranění (č. 1. 409). Na základě dostupným materiálů, které byly znalci k dispozici, tento konstatoval, že poškozená utrpěla poranění vlevo vpředu na hrudníku, nad levým prsem bodná rána cca 1 cm, bodný kanál směřuje šikmo mediálně horizontálně, bez emfyzému v okolí, vpravo od rány téměř svisle

orientovaný škrábanec, v okolí rány a pod ní krevní výron; bodná rána při předním okraji levé podpažní jamky cca 2,5 (2,7) cm, téměř svisle orientovaná, hluboká, bodný kanál směřuje mediodorsálně; dvě bodné rány na přední ploše levé paže při podpažní jamce cca 1,5 cm, komunikující bodným kanálem povrchově pod kůží (průbod paže procházející podkožím); bodná rána pod levým loktem cca 1,5 cm, při revizi komunikující s menší ránou pod levým loktem cca 1 cm, pod nimi na zevní straně předloktí krevní výron (průbod horní části levého předloktí); na dlani levé ruky v oblasti thenaru bodná rána cca 1 cm, při revizi komunikující s rankou cca 5 mm na hřbetu ruky v 1. meziprstním prostoru (průbod levé dlaně); povrchní řezná rána na dlani levé ruky při bazi 1. záprstní kosti; povrchní příčně orientovaná řezná rána na dlani levé ruky v malíkové části; krevní výron na vnitřní straně levého zápěstí – s největší pravděpodobností souvisí s poraněním na dlani levé ruky, kdy mohlo dojít/došlo k zatečení krevního výronu; bodná rána na dlani pravé ruky v oblasti thenaru cca 2 cm, při revizi komunikující s ránou cca 1 cm na hřbetu ruky v 1. meziprstním prostoru (průbod pravé dlaně); vlevo vzadu na boku v oblasti dolních žeber bodná rána 2 cm, bodný kanál směrem mediálně (neproniká do dutiny břišní), v okolí rány krevní výron; CT vyšetřením prokázán drobný plášťový pneumothorax vlevo a drobný hemothorax vlevo, dále větší podkožní emfyzém – drobný pneumo a hemothorax vlevo a podkožní emfyzém vlevo velmi pravděpodobně souvisí s ránou při předním okraji levé podpažní jamky, a to s ohledem na průběh bodného kanálu, jednoznačně však nelze vyloučit ani souvislost s bodnou ránou vlevo vpředu na hrudníku; poškození flexoru/šlachy flexoru palce pravé ruky – v souvislosti s průbodem pravé ruky v oblasti thenaru. Obecně bylo konstatováno, že u poškozené se v souhrnu jednalo o poranění vyžadující chirurgické ošetření ran v místním znecitlivění s nutností podávání antibiotik k zabránění vzniku zánětlivých komplikací a několikadenní hospitalizaci z důvodu observace k vyloučení závažnějších poranění a rozvoje případných komplikací. jednalo se tak o poranění s dobou hojení a léčení přesahující dobu 6 týdnů. Z dostupné zdravotní dokumentace vyplývá, že se u poškozené, v případě bodných a řezných ran, jednalo o poranění stejného stáří a lze usuzovat, že vznikla v krátkém časovém sledu rychle za sebou, v průběhu jednoho úrazového děje, tj. projednávaného napadení (**č. 1. 414**). Přesné pořadí ran tak nelze zcela určit. V případě bodné rány nad levým prsem ale nelze vyloučit, že mohla vzniknout jako první v první v pořadí, a to v okamžiku, kdy poškozená útok ostrým zraňujícím nástrojem nečekala a nestihla jej horními končetinami vykrýt či zraňujícímu nástroji uhnout (**č. 1. 415**). Násilí směřovalo do lokalit se zjištěnými a popsány poraněními, které musí být volně dostupné zraňujícímu nástroji. Poranění horních končetin svědčí o sebeobraně, kdy v takovém případě násilí původně směřovalo do jiných částí těla. Zraňující nástroj minimálně v jednom případě pronikl celou tloušťkou stěny hrudní (kůže, podkoží, svalovina, pohrudnice) za vzniku, byť drobného pneumothoraxu a hemothoraxu, na levé končetině ve dvou případech došlo k průbodu s bodným kanálem probíhajícím v podkoží a na pravé a levé ruce došlo k průbodu z dlaňové plochy na hřbetní plochu v oblasti thenaru a přilehlého 1. meziprstního prostoru, kdy tak lze usuzovat, že pronikající zraňující nástroj působil/dopadal opakovaně na povrch těla minimálně střední silou (**č. 1. 416**). K vzájemnému postavení lze uvést, že poranění vlevo vpředu na hrudníku a vlevo vzadu na boku mohla vzniknout v okamžiku, kdy se obžalovaný nacházel čelem směrem k levé přední až levé boční části těla poškozené. Vzhledem k pohyblivosti horních končetin k jejich poranění mohlo dojít v mnoha vzájemných postaveních obžalovaného a poškozené. Po zhodnocení celkového nálezu poranění na trupu a horních končetinách poškozené se jeví jako velmi pravděpodobné, že se poškozená a obžalovaný nacházeli vzpřímené poloze. Jednoznačně a nad vší pochybnost nelze vyloučit ani možnost, že poškozená před započítím útoku ležela na posteli na zádech a zcela nečekaně došlo k útoku nožem (**č. 1. 416**). Poranění poškozené mohla vzniknout použitím nožů, které jsou zadokumentovány ve spisové dokumentaci. Pouze na základě popisu poranění nelze konkrétní zraňující nástroj (nůž) zcela jednoznačně určit. Zjištěnými a popsány poraněními poškozená nebyla bezprostředně ohrožena na životě. Bez včasné poskytnuté první pomoci by u poškozené mohla nadále narůstat krevní ztráta, která by mohla vést ke zhoršení celkového stavu, velmi pravděpodobně by se však nejednalo o krevní ztrátu ohrožující na životě. Je však nutné uvést, že v průběhu bodného kanálu bodné rány při předním okraji levé podpažní jamky, s ohledem na směr

bodného kanálu, event. bodné rány nad levým prsem došlo k proniknutí zraňujícího nástroje až do pohrudniční dutiny za vzniku drobného pneumothoraxu a hemothoraxu vlevo, bez nutnosti hrudní drenáže. Tyto rány na hrudníku, resp. pronikající do dutiny hrudní jsou poraněními s potenciálem ohrožení života, například krvní ztrátou, změnou tlakových poměrů v pohrudniční dutině s možným selháním oběhových a dechových funkcí. K trvalým následkům je možné se seriózně vyjádřit až po uplynutí delšího časového odstupu od ukončení hojení a léčení poranění, obvykle po uplynutí jednoho roku a při znalosti aktuálního zdravotního stavu. Omezení v obvyklém způsobu života poškozené lze spatřovat v nutnosti podrobit se veškerým vyšetřením ve zdravotnickém zařízení, chirurgickému ošetření ran se sešitím, několikadenní hospitalizaci (10. 9. 2023 – 14. 9. 2023) s odpovídající farmakoterapií včetně podávání infuzních roztoků, tekutin, antibiotik, analgetik. Po propuštění z hospitalizace nebyla poškozená odkázána na celodenní pomoc jiné osoby, úkony spojené s udržováním osobní hygieny vyžadovaly alespoň krátkodobě pomoc druhé osoby. Významné omezení v běžném způsobu života nepřesáhlo dobu 6 týdnů a výjimkou nemožnosti pracovat/chodit do zaměstnání. Poranění poškozené mohla vzniknout jednáním obžalovaného, tak jak uvedla poškozená ve své výpovědi (**č. 1. 423**). Shora uvedené závěry znaleckého posudku potvrdila znalkyně při svém výsledku v hlavním líčení dne 12. 7. 2024 (**č. 1. 683**). K doplňujícím dotazům pak znalkyně uvádí, že ke všem ranám tak, jak byly zjištěny, byly způsobeny zraňujícím nástrojem, který na povrch těla dopadal minimálně střední silou. Nebylo možné rozlišit, která z ran na hrudníku byla ta, která do pohrudniční dutiny pronikla, ale s největší pravděpodobností se jednalo o ránu, která byla u podpažní jamky, ale nelze vyloučit ani ránu na hrudníku nad levým prsem. Minimálně jedna z těchto ran vznikla působením zraňujícího nástroje minimálně střední silou, protože pronikla až do pohrudniční dutiny. V souvislosti s ohnutím zraňujícího nástroje (nože) znalkyně uvedla, že nikde na zobrazovacích metodách nebylo pospáno nějaké narušení žebra, ale drobné povrchové defekty na žebru nemusejí být vidět. Nelze tak zcela vyloučit ohnutí nože. Dle názoru znalkyně mohlo k ohnutí nože dojít v případě bodnutí do ruky a následnému „zapáčení“ nože. Ale záleží rovněž na charakteru ostří. K závěru č. 4, zda zranění svědčí pro to, že by poškozená mohla uchopit nůž a snažit se ho vytrhnout, znalkyně sdělila, že průběhy dlaní spíše svědčily pro nastavení rukou vůči zraňujícímu nástroji, u řezného poranění na malíkové hraně není vyloučená ani snaha o zachycení zraňujícího nástroje. V žádném případě toto poranění neodpovídá tomu, že by poškozená za čepel nože chtěla nůž vytrhnout. To by poranění vypadal zcela jinak (**č. 1. 684**). K ohnutí nože se znalkyni jevila jako nepravděpodobnější možnost, že k němu došlo při průběhu ruky. Pokud by poškozená chytila čepel a aby byla schopna ohnout nůž, musela by vyvinout určitou sílu a čepel nože držet poměrně ostře. Pak by znalkyně ovšem očekávala řezné ranky v průběhu čepele mnohem výraznější. V případě poškozené se jednalo jen o jednu drobnou řeznou ranku, jinak se jednalo o rány bodné. K vyjádření obžalovaného, že pokud by byl nůž z tvrdé oceli, tak by k ohnutí nedošlo, ale v daném případě se jednalo o slabší ocel, plech, tak toto konstatování znalkyně nerozporovala. Záleží na charakteru oceli, na materiálu čepele.

17. V přípravném řízení byl k osobě obžalovaného vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie (č. 1. 351-375)**. Ze závěrů **psychiatrické části posudku** vyplynulo, že ambulantní zkoumání duševního stavu obžalovaného bylo plně postačující k podání posudku, nebylo nutno požadovat pozorování v uzavřeném ústavu. Vyšetřením nebylo zjištěno, že by v době spáchání činu obžalovaný trpěl vážnou duševní poruchou ve smyslu psychózy. Zjevné jsou mírné organické projevy, především v osobnosti, které nedosahují na diagnostická kritéria organických poruch. Intelekt není významně narušen. Nesplňuje diagnostická kritéria na přítomnost demence, nebyla diagnostikována závislost na alkoholu ani na jiných psychoaktivních látkách. Jedná se o osobnost jednoduššího charakteru. Motivací jednání obžalovaného byla dlouhotrvající manželská krize, kdy obžalovaný na ženu žárlil, vztek v sobě „dusil“, situaci nedokázal racionálně řešit a došlo k překročení hranice jeho frustrační tolerance a dopustil je inkriminovaného jednání. Motivace tudíž nebyla psychopatologická, nevyplývala z duševní nemoci. byla dobře psychologicky vysvětlitelná. Obžalovaný není osobou s rysy agresivity, nejedná se primárně o agresivního jedince. Zkoumáním nebylo zjištěno narušení rozpoznávacích schopností, obžalovaný tak mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání.

Ovládací schopnosti měl lehce snížené, forenzně nevýznamně, a to vlivem zjištěné lehké organicity (č. 1. 371). Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání a případně mu uloženého trestu. Rovněž u obžalovaného nebyla zjištěna vážná duševní nemoc ani porucha. Z psychiatrického hlediska není nebezpečný a nejsou tak doporučována ochranná opatření. Z klinicko-psychologické části posudku vyplývá, že aktuální intelektové výkony obžalovaného jsou v hraničním pásmu lehkého mentálního defektu a hlubokého podprůměru. Jeho osobnost není hrubě patologicky strukturovaná, dlouhodobě žil životem odpovídajícím společenským normám a pravidlům. Ve svém životě se řídí zásady své víry, má základě rozlišené jednání na dobré a špatné, snaží se žít v souladu s tím, co považuje za dobré. Je extrovertní, temperamentní, impulzivní ve svém rozhodování. Objevila se u něj silná orientace na rodinu, opakovaně uváděl, že rodina je jeho prioritou, obtížně o věcech přemýšlí hlouběji. Svět vnímá „černobíle“ s tendencí ke zjednodušování. Je u něj konstatována nízká frustrační tolerance a zvýšená pohotovost k impulzivním agresivním reakcím v situacích konfliktu či zátěže. Posuzovaný byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání, byl schopen si uvědomit, že svým jednáním poškozenou ohrožuje na životě. Své jednání omlouvá rozčlením, po celou dobu znaleckého zkoumání neprojevil vážnější projevy lítosti nad svým činem ani nad důsledky jeho jednání pro poškozenou. Naopak, v prožívání obžalovaného převládá lítost nad důsledky svého jednání pro jeho osobu – sebelítost. Zdůrazňuje své útrapy, své jednání je ochoten přiznat, ale pocit viny absentuje, je však schopen obecně základního prožitku pocitů viny. K vyšetřovaným událostem se v rámci znaleckého zkoumání přiznává a popisuje je jako jednání v afektu. Toto je v souladu se závěry psychiatrického vyšetření. Obžalovaný měl konflikty s poškozenou, ta jej ponižovala, opakovaně mu říkala věci, které se jej dotýkaly a ranily ho. Cítil se pak ponížený mileneckým vztahem poškozené, nebyl schopen nastatou situaci dlouhodobě změnit. Proto v souladu s jeho povahovou výbavou jednal impulzivně, výbušně v situaci zvýšeného psychického napětí vlivem afektu (rozčlenění) a probíhajícího konfliktu. Poškozená byl manželkou obžalovaného. Mají spolu dvě děti, jedná se o jediný partnerský vztah v životě obžalovaného. Je tak orientován na materiální a praktické otázky vztahu, nedokázal rozumět emočním prožitkům poškozené, nechápal, jak může být zamilovaná do jiného muže. Manželství s poškozenou chtěl udržet, ve vztahu chtěl pokračovat, důvody udává však více praktické. Popsal, že je s poškozenou v pravidelném písemném kontaktu, předpokládá, že se k manželce vrátí, že bude ve vztahu pokračovat. Připustil rovněž, že kdyby došlo k opakovaným konfliktům, neuměl by situaci řešit a manželku by opustil, odešel by z manželství. Vůči poškozené nebyly zjištěny výrazné negativní emoce, jednání obžalovaného podmíněno žárlivostí. Prognóza dalšího vývoje osobnosti ve vztahu k protiprávnímu jednání je hodnocena jako příznivá. Naopak, prognóza resocializace je hodnocena jako nejistá, s převahou příznivých prognostických faktorů. Posudek obsahoval také některé rizikové aspekty: u obžalovaného absentuje prožitek viny, velmi málo zohledňuje prožívání posuzované, chybí plné uvědomění si důsledků svého chování. Obžalovaný je motivovaný dané jednání neopakovat chápe i rizika vzájemných konfliktů mezi ním a manželkou, nemá však osvojeny vhodné copingové strategie, jak případný konflikt vyřešit. Racionální kontrola bude mít tendenci ve vyšším věku obžalovaného slábnout a afektivita je více impulzivní, což způsobuje zvýšené riziko pro úspěšnou resocializaci.

18. V hlavním líčení soud provedl všechny shora uvedené důkazy způsobem, který mu ukládá § 2 odst. 5 trestního řádu a podrobil je procesu hodnocení ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu. Na základě takovéto procesní situace mohl učinit nesporný závěr o tom, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti popsané ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, která musela být právně kvalifikována tak, jak bude uvedeno dále. Od počátku řízení nebylo pochyb o tom, že obžalovaný pobodal noži poškozenou způsobil jí popsaná zranění. Toto je nesporná skutečnost, kterou doznává též obžalovaný. Obžalovaný se hájí tím, že chtěl z pokoje ■■■ odejít, nepopírá, že měl v ruce nůž. Poškozená mu v tomto odchodu měla bránit, měla se s ním o nůž přetahovat. Během této hádky a „přetahování“ o nůž mělo dojít k vzájemné kolizi obžalovaného a poškozené, při které poškozenou bodl, dále se měli přetočit na postel a během tohoto mělo dojít ke způsobení dalších zranění poškozené. Poškozenou zabít nechtěl. Proti této obhajobě obžalovaného stojí výpověď poškozené, která situaci líčí zcela jinak, a to tak, že po proběhnutí hádky si lehla na postel, načež na ní

obžalovaný znenadání zaútočil nožem a tímto jednáním jí způsobil výše popsaná zranění. Bylo tedy třeba posoudit, zda realitě odpovídá obhajoba obžalovaného, či výpověď poškozené [REDAKCE], a zdali v případě věrohodnosti této verze lze obžalovanému prokázat alespoň nepřímý úmysl směřující k usmrcení poškozené. Soud je toho názoru, že obhajoba obžalovaného byla zcela jednoznačně vyvrácena a výpověď poškozené [REDAKCE] pokládá za věrohodnou. Pokud není zásadní rozpor v tom, že obžalovaný poškozenou několikrát nožem bodl, je zapotřebí zkoumat zejména mechanismus napadení, respektive způsob, jakým byl útok na poškozenou ze strany obžalovaného veden. Rovněž je třeba se zabývat otázkou úmyslu obžalovaného. Co do mechanismu napadení, důvěryhodnost výpovědi poškozené podporuje znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Tento velmi detailně rozebírá jednotlivá způsobená poranění, ale hlavně také popisuje mechanismus jejich vzniku. Vzájemné postavení obou aktérů mohlo být dle posudku takové, že stáli proti sobě, což by mohlo svědčit pro verzi, kterou se hájí obžalovaný, avšak není vyloučena ani možnost, že při napadení poškozená ležela na posteli, což uvádí poškozená. Nebylo ani zcela jednoznačně určeno pořadí způsobených zranění, ale s vysokou mírou pravděpodobnosti bylo konstatováno, že rána nad levým prsem mohla vzniknout jako první v pořadí. Tato vznikla jako první v okamžiku, kdy poškozená útok nožem nečekala a nestihla jej horními končetinami blokovat. Popis jednotlivých zranění a popis mechanismu jejich vzniku dává ve svém souhrnu podklad pro závěr, že došlo k napadení poškozené, která útok nečekala, načež až po několik ranách zvedla ruce na svou obranu, poté se schoulila do „klubíčka“, odhalila zranitelnou část na boku a utrhla bodné zranění na nechráněné části boku. Je tak velice nepravděpodobné, že by se útok odehrál tak, jak jej líčí obžalovaný a zranění byla způsobena tak, že spolu obžalovaný a poškozená spadli na postel. K tomuto je dále třeba uvést, že obžalovaný k útoku využil dva nože. V průběhu útoku při napadání poškozené jeden z nožů ohnul v čepeli, takto deformovaný nůž odhodil, aby si vzal jiný a pokračoval v útoku. Z provedených důkazů má tak soud za to, že výpověď poškozené tak, jak útok popsala, odpovídá objektivním zjištěním a je možné označit její výpověď jako důvěryhodnou. Pokud v této souvislosti obžalovaný tvrdil, že jednal v jakési „sebeobraně“, neboť jej poškozená urážela a bránila mu v odchodu z pokoje, nemůže toto tvrzení obstát. Za prvé, jednalo by se o způsob sebeobrany zcela zjevně nepřiměřený, za druhé, na základě vyjádření znalkyně z odvětví soudní lékařství lze pak vyloučit možnost, že by předmětná zranění mohla být způsobena při vzájemné potyčce, kdy se poškozená snažila obžalovanému nůž z ruky vytrhnout. Není tedy pochyb o tom, že veškerá popsaná zranění byla poškozené způsobena útkem obžalovaného. Dále je třeba se zabývat otázkou subjektivní stránky činu. Jak poškozená, tak obžalovaný, sice shodně uvádějí, že zde úmysl poškozenou usmrtit nebyl. Poškozená toto konstatuje v rámci své výpovědi, když si nemyslí, že jí chtěl obžalovaný usmrtit. Obžalovaný tento přímý úmysl rovněž vylučuje. Nicméně z provedených důkazů vyplývá několik zásadních skutečností, které jsou pro určení formy zavinění klíčové. Prvním z nich je intenzita provedeného útoku. Ze znalecké posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vyplynulo, že nůž dopadal na části těla (na povrch těla) ve středním stupni intenzity. Nejedná se sice o vysoký stupeň intenzity, avšak střední stupeň již není stupněm zanedbatelným. Obžalovaný tak musel působit silou na nůž, aby tohoto stupně intenzity dosáhl. Druhou skutečností je oblast těla poškozené, na kterou dopadali útoky, respektive místa na těle poškozené, které se obžalovaný snažil nožem zasáhnout. Bylo zjištěno, že způsobená zranění byla umístěna v oblasti těla, která obsahuje životně důležité orgány (hrudník). Obžalovaný zaútočil na oblast hrudníku, oblast kolem prsou. Lze se domnívat, že životně důležité orgány ukrývající se v oblastech těla, na které útočil, nezasáhl proto, že poškozená reflexivně nastavila proti útokům své ruce jako obranu před útočícím nožem. Třetí skutečností, kterou soud hodnotí v souvislosti s úmyslem obžalovaného, že počet použitých zraňujících nástrojů, tedy dva. Obžalovaný při svém útku použil dva nože. Po započatém útoku v důsledku bodání poškozené ohnul čepel prvního nože, přičemž ohnutí této čepele bylo dle názoru soudní znalkyně způsobeno při průběhu ruky, když se s ní poškozená snažila krýt. Po ohnutí čepele obžalovaný takto zdeformovaný nůž odhodil, avšak útoku nezanedbal, ze stolu vzal nůž jiný, nový, a v útoku pokračoval i nadále. Tento moment je důležitým, neboť pokud by skutečně nebylo záměrem obžalovaného poškozenou usmrtit, jen ztěž si lze představit, že by útočil

na místa, kde jsou umístěny životně důležité orgány, a ještě obtížněji si lze představit, že by při absenci úmyslu usmrtit vyměnil jeden zraňující nástroj za jiný, se kterým by mohl v útoku pokračovat. K tomuto soud ještě dodává, že byť úmysl obžalovaného původně mohl směřovat na jinou osobu, než byla zrovna osoba poškozené, za nastalých okolností však zaútočil na osobu poškozené, a to s úmyslně, byť ve formě úmyslu eventuálního. Obžalovanému, vzhledem k jeho intelektu, ke způsobu a intenzitě útoku a také vzhledem k povaze užitého ostrého zraňujícího předmětu a s přihlédnutím k tomu, na jaké části těla útočil, musel vědět, že může poškozenou ■■■■■ usmrtit, a pro tento případ s tím byl srozuměn. Vzhledem k výše provedeným důkazům lze považovat výpověď obžalovaného za rozporuplnou a jeho obhajobu za nevěrohodnou, provedenými důkazy vyvrácenou.

19. Pokud soud dospěl k závěru, že skutku, který je popsán ve skutkové větě výroku rozsudku, se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný, pak soud musel také určit, zda se jedná o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené, uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákoník označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, v konkrétním případě zvlášť závažného zločinu podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zločiny všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přechyby a zvlášť závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, je nutno právně kvalifikovat jako **zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku** (vzhledem k absenci vyžadovaného následku), neboť obžalovaný se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Pokud jde o jednotlivé znaky skutkové podstaty, pak je třeba uvést následující. Předmětem ochrany tohoto ustanovení trestního zákoníku je lidský život. Předmětem útoku je pouze živý člověk, kterým je dítě, které přestalo být lidským plodem, poté dospělý člověk až do okamžiku smrti v biologickém smyslu. Pojem smrti je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako biologická smrt mozku (cerebrální smrt) – takový stav organismu, u kterého je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno. Objektivní stránka trestného činu vraždy je charakterizována usmrcením člověka, kterým se rozumí jakékoliv zbavení života živého člověka. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové, nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Proto je vraždou jak zastřelení, probodnutí, tak i dlouhodobé týrání a nepodávání stravy dítěti, anebo déle trvající podávání jedu v malých dávkách. Usmrcení člověka lze spáchat jak konáním, tak i opomenutím takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých poměrů povinen. Pokud jde o subjektivní stránku, trestný čin vraždy je ve smyslu § 13 odst. 2 trestního zákoníku trestným činem úmyslným. Úmysl pachatele, byť eventuální, neboli nepřímý, musí směřovat k usmrcení člověka. Pokud by pachatel jednal v úmyslu ohrozit nebo poškodit jiný zájem chráněný trestním zákoníkem než zájem na ochraně života a jeho jednání mělo za následek smrt člověka, ke kterému by nebyl dán úmysl pachatele (pachatel nechtěl smrt způsobit a nevěděl, že takový následek může způsobit, anebo to sice věděl, ale nebyl s tím srozuměn), není trestně odpovědný za vraždu. V praxi také vyvstala otázka, zda vztah lhostejnosti k následku lze považovat již za srozumění s následkem. Názory na tuto otázku se různí, avšak převládají takové, že skutečný stav lhostejnosti k následku nestačí k naplnění volní složky nepřímého úmyslu (kde je pravá lhostejnost, chybí složka vůle). Soudy v takových případech na podkladě výpovědi pachatele zpravidla dovozují jeho „srozumění“ s následkem, tedy úmysl nepřímý. Vůle, ať už ve formě chtění nebo srozumění, musí směřovat k následku ke smrti jiného. Musí zde tedy být aktivní vztah pachatele k následku. S touto praxí je třeba plně souhlasit, jestliže lhostejnost pachatele k tomu, zda

následek nastane či nenastane, vyjadřuje jeho kladné stanovisko k oběma těmto možnostem ve smyslu smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Vztah pachatele k následku musí být soudem řádně zjištěn a prokázán výsledky dokazování, ze kterých musí logicky vyplynout. Při zjišťování subjektivní stránky trestného činu není možno dojít k závěru o alternativním vztahu pachatele k zamyšlenému následku. Při zkoumání, zda pachatel jednal v nepřímém úmyslu napadeného zavraždit, nepostačí pouhé zjištění, že bodl napadeného větším nožem do prsou, a že proto věděl, že tím může způsobit smrt, nýbrž je zapotřebí vycházet z okolností, za něž k útoku pachatele došlo, jakým motivem byl veden, co útoku předcházelo, jak byl útok proveden, jakého nástroje bylo použito, zda pachatel záměrně útočil proti takové části těla, kde jsou orgány důležité pro život, které jsou snadno zasažitelné a podobně. Teprve v případě, že objasnění všech těchto okolností prokazuje úmysl pachatele spáchat vraždu, třebaž úmysl eventuální či nepřímý, je možno uznat jej vinným tímto trestným činem, popřípadě jeho pokusem. Podle názoru soudu se podařilo objasnit všechny okolnosti, které prokazují, že obžalovaný se pokusil poškozenou usmrtit a jednal tak v úmyslu nepřímém či eventuálním.

20. Obžalovaný i poškozená byli aktéři slovní rozepře a na ní navazujícího fyzického konfliktu. Obžalovaný byl veden s úmyslem odejít ze svého pokoje a řešit nastalou životní situaci, kdy jeho manželka, poškozená, udržovala milenecký vztah s mužem, který bydlel ve stejné ubytovně. Jeho odchodu se snažila poškozená zabránit, zřejmě z obavy budoucího možného konfliktu obžalovaného s jejím milencem. Tomu zabránila tak, že z již zamčených dveří vyjmula klíč, který si strčila do kapsy a lehla si na postel. Předchozí slovní rozepře, která obsahovala i urážky ze strany poškozené na adresu obžalovaného, stejně jako dlouhodobá frustrace a nevěry jeho manželky vyústila v situaci, kdy poškozená upřednostnila svého milence před svým manželem (obžalovaným). Způsob jeho jednání odpovídá charakteru jeho osobnosti, jak byla zjištěna znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, tj. byla u něj konstatována nízká frustrační tolerance a zvýšená pohotovost k impulzivním agresivním reakcím v situacích konfliktu či zátěže. Přesně do této situace se vinou souběhu některých dostal, a dopustil se impulzivní agresivní reakce vůči poškozené. Vyústění této situace přineslo reakci obžalovaného spočívající v tom, že nožem napadl poškozenou, která ležela na posteli, subjektivně vyhodnotil, že je třeba se poškozené zbavit, ať již z důvodu, že jej ponižila, nebo z důvodu, že když jej opustí a on jí nebude mít, nebude ji mít ani její milenec. Pokud tedy zcela nečekaně zaútočil popsaným nožem proti hrudníku poškozené, byť střední silou, musel obžalovaný vědět, a to vzhledem k výše uvedenému, že může poškozenou usmrtit a byl s tímto srozuměn. I laik ví, že v oblasti, do které útočil, jsou uloženy životně důležité orgány, které při takovém způsobu útoku mohou být zasaženy, a jejich poranění může vést k usmrcení oběti. Takováto situace na základě provedeného dokazování zcela jednoznačně nastala a prokazuje, že obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém či eventuálním, který směřoval k usmrcení poškozené. Skutečnost, že k takovému následku nedošlo, nebyla závislá na vůli obžalovaného, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný přestal útočit ve chvíli, když třetí osoba (svědek [REDACTED]) vyrazil dveře pokoje, ve kterém za zamčenými dveřmi k útoku došlo.
21. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, byly vzaty do úvahy všechny zásady uvedené v § 36–38 trestního zákoníku. Soud přitom dospěl k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem, a to s důrazem na uplatnění zásad uvedených v § 38 odst. 1–3 trestního zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Dále byl soud povinen přihlídnout k chování obžalovaného po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a též k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo značil rozhodné skutečnosti za nesporné. V tomto ohledu je třeba říci, že obžalovaný po tom, co poškozenou napadl, respektive poté, co odešla z inkriminovaného pokoje,

nikam neodešel, zůstal sedět v pokoji, telefonicky kontaktoval své děti v [REDAKCE], vyčkal do příjezdu policie a při zatýkání nekladl odpor. K jednání, které je mu kladeno za vinu, se po skutkové stránce prakticky doznal, v přípravném řízení, a i v řízení před soudem vypovídal. To, že nesouhlasil s právní kvalifikací svého jednání, vyplývá ze způsobu jeho obhajoby, nemělo by to tedy jít k jeho tíži. Obžalovaný s ohledem na svoji osobu ani přes pomoc jeho obhájce není schopen pochopit právní konstrukci nepřímého úmyslu, který mu je ve vztahu k jeho jednání kladen za vinu. Na druhou stranu však nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že obžalovaný v průběhu celého trestního řízení považuje své jednání za adekvátní, a dokonce oprávněnou reakci chování poškozené. Ta obžalovaného svým mileneckým poměrem s cizím mužem a neochotou tento milenecký vztah ukončit ponižila, zostudila a v kritické situaci se rozhodla svého milence chránit, a to na úkor svého manžela, obžalovaného. Bylo také zjištěno, že pokud obžalovaný v průběhu trestního řízení projevil lítost, tak nad svojí osobou, on se cítil ten ponížený. Pokud jde o náhradu škody či nemajetkové újmy, pak obžalovaný nezačal hradit škodu způsobenou v souvislosti s léčením poškozené dále uvedené zdravotní pojišťovně, a přestože poškozená neuplatnila nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy v penězích, nedostalo se jí ze strany obžalovaného žádné další satisfakce, například omluvy. Krátce po spáchání trestné činnosti byl obžalovaný vzat do vazby. Ze zpráv Vězeňské služby České republiky, [REDAKCE] ze dne 1. 3. 2024 (č. 1. 606) a ze dne 7. 6. 2024 (č. 1. 658) je zřejmé, že u obžalovaného nebyly zaznamenány negativní projevy chování. Po celou dobu výkonu vazby se chová slušně, dosud nebyl kázeňsky řešen. V ubytovacích prostorách a ve svých osobních vězeňských věcech udržuje pořádek. Své povinnosti stanovené zákonem si plní. Lze tedy shrnout, že k němu nebyly v tomto směru zjištěny negativní poznatky. Pokud jde o další okolnosti uvedené dále, pak je třeba říci, že se jimi soud nezabýval, neboť obžalovaný neměl zájem o sjednání dohody o vině a trestu, neměl zájem ani prohlásit svou vinu, žádné rozhodné skutečnosti neoznačil za nesporné. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností, které jsou uvedeny v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je život člověka. Podle systematiky zvláštní části trestního zákoníku jsou trestné činy proti životu a zdraví zařazeny v I. Hlavě zvláštní části a je tedy zřejmé, že se jedná o jeden z nejvýznamnějších chráněných zájmů. Trestné činy proti životu, kterým zvláště závažný zločin vraždy je, je pak ještě zařazen v Dílu č. 1. Obžalovaný zcela nečekaně a velmi razantně zaútočil na poškozenou nožem v době, kdy podle provedení dokazování jeho osobě nehrozilo žádné nebezpečí. Byl to obžalovaný, který emočně neunesl tíhu vyvolané situace a svou frustraci řešil tím, že na poškozenou zaútočil nožem, v útoku pokračoval i přesto, že původní nůž deformoval. K útoku tak jednoduše použil nůž jiný, který měl po ruce. K závažnějšímu následku, než který nastal, nedošlo nikoliv přičiněním obžalovaného, ale na základě skutečností, které nebyly na jeho vůli závislé.

22. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je v současné době ženatý, jeho manželkou je právě osoba poškozená. Mají spolu dvě děti, které žijí v [REDAKCE]. V době spáchání činu pracoval, stejně jako jeho manželka, ve společnosti [REDAKCE] jako zprostředkovaný zaměstnanec firmy [REDAKCE]. Obžalovaný měl dobrou pracovní morálku. Na ubytovně dodržoval ubytovací řád a ostatním ubytovaným a kolegům se choval standardně. Z opisu evidence přestupků nemá žádný záznam (č. 1. 608), Žádný záznam nemá ani v opisu z evidence Rejstříku trestů České republiky (č. 1. 609), jakož ani v evidenci Rejstříku trestů [REDAKCE] (č. 1. 610). Jedná se doposud o soudně netrestaného člověka.
23. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry musel soud též podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému podle § 41 písm. a) trestního zákoníku polehčuje, že trestný čin spáchal poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých. Lze do jisté míry uvažovat také nad polehčující okolností ve smyslu § 41 písm. b) trestního zákoníku, kdy obžalovaný spáchal trestný čin v silném rozrušení. S ohledem na provedené dokazování lze obžalovanému přiznat polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. e) trestního zákoníku, kdy spáchal trestný čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezpůsobil. Pokud jde o skutkové okolnosti, pak tyto obžalovaný

zcela doznal a k tomuto doznání je možné přihlížet jako k polehčující okolnosti podle § 41 písm. l) trestního zákoníku, byť zcela nepochopil, jak je již uvedeno shora, konstrukci subjektivní stránky, tedy zavinění. Obžalovanému nemůže polehčovat okolnost podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Obžalovaný v průběhu trestního řízení neprojevil upřímnou lítost nad svým jednáním vůči poškozené. Absence této lítosti však nemůže jít k jeho tíži, není ani okolností přitěžující. Tím, že tuto lítost obžalovaný neprojevil se tím pouze zbavil možnosti, aby soud hodnotil jeho postoj ke spáchané trestné činnosti v jeho prospěch. Nakonec, obžalovanému polehčuje také okolnost podle § 41 písm. p) trestního zákoníku, jelikož bylo zjištěno, že před spácháním trestného činu obžalovaný vedl řádný život. Přitěžující okolnost soud shledal jednu, a sice podle § 42 písm. h), když trestný čin spáchal na osobě blízká, jelikož osoba poškozené byla manželkou obžalovaného, a proto je třeba jí považovat za osobu blízkou. Podle stejného ustanovení trestního zákoníku, tedy podle § 39 odst. 3, byl soud také povinen přihlédnout k době, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení je soud povinen přihlédnout ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení. Při zhodnocení vše tohoto vyřčeného lze uzavřít, že obžalovaný spáchal trestnou činnost dne 10. 9. 2023, trestní stíhání obžalovaného bylo zahájeno dne 11. 9. 2023 obžaloba byla ke zdejšímu soudu podána dne 30. 5. 2024 a rozsudek byl vyhlášen dne 19. 7. 2024. Délka řízení je tedy zcela přiměřená i ve vztahu k době, která uplynula od spáchání trestného činu. Je třeba vzít v úvahu množství důkazů, které byly v přípravném řízení shromážděny a provedeny v hlavním líčení. K žádným průtahům nedošlo a už vůbec ne z viny obžalovaného. Podle § 39 odst. 7 písm. a) trestního zákoníku byl soud též povinen přihlédnout při stanovení druhu trestu a výměry u pokusu trestného činu k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo. Jak již bylo uvedeno, k nedokonání trestného činu nedošlo pouze z důvodu, že třetí osoba vrazila dveře do pokoje, kde útok odehrál. K nedokonání trestného činu tak došlo vzhledem k okolnostem nezávislých na vůli obalovaného. Poškozené pak nebylo způsobeno ani žádné zranění, které by jí bezprostředně ohrožovalo na životě. Za této situace je dle názoru soudu možné využít ustanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku a uložit obviněnému trest pod spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby. Obžalovaný byl ohrožen za spáchaný trestný čin trestní sazbou trestu odnětí svobody na 10 až 18 let. Soud zvážil okolnosti daného případku, které jednotlivě, ale i v souhrnu hodnotil, a dospěl k závěru, že je na místě využít § 58 odst. 6 trestního zákoníku a obžalovanému uložit trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby, přičemž obviněnému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7 let, což jsou tři roky pod spodní hranici trestní sazby za spáchaný zločin vraždy. K tomuto postupu soud dospěl zejména z toho důvodu, že osobě obžalovaného polehčuje několik polehčujících okolností, dále zejména proto, že byť k ukončení jednání směřujícího k dokonání trestného činu nedošlo z svobodné vůle obžalovaného, přesto k dokonání nedošlo, a jednáním, které obžalovaný doposud spáchal, poškozenou přímo bezprostředně neohrozilo na životě. Z těchto důvodů má soud za to, že vyměřit nepodmíněný trest odnětí svobody v zákonné sazbě 10 až 18 let by se jevilo vůči obžalovanému jako nepřiměřeně přísné. I tak se jedná o trest výrazný. Obžalovaný však musí být seznámen s tím, že v civilizované společnosti nemůže své osobní problémy, a to ani problémy vyvolané nevěrou jeho manželky, řešit takovýmto způsobem, který mohl vyústit v usmrcení takovéto blízké osoby. Pro výkon trestu pak soud obžalovaného podle § 56 odst. 1, písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť pro takovéto zařazení byly splněny zákonné podmínky.

24. Vzhledem k tomu, že je obžalovaný státním příslušníkem [REDAKCE], který do České republiky přicestoval s úmyslem zde pracovat. Krátce po svém příjezdu do České republiky se dopustil závažné trestné činnosti, byť ve stádiu pokusu. ze znaleckého zkoumání poškozeného, stejně jako z průběhu dosavadního trestního řízení bylo zjištěno, že obžalovaný neprojevil nad svým jednáním dostatečnou lítost, když jediný, nad kým lítost projevil, byl on sám. Lze konstatovat, že si nad svou trestnou činností nedokázal vytvořit patřičný náhled. V příslušném znaleckém posudku byly vyjádřeny pochybnosti nad jistotou resocializace obžalovaného, když ji označil za nejistou a vyslovil

názor, že s racionální kontrola bude mít tendenci ve vyšším věku obžalovaného slábnout a afektivita je více impulzivní, což způsobuje zvýšené riziko pro úspěšnou resocializaci. Vzhledem k těmto okolnostem je další pobyt obžalovaného na území české republiky po výkonu uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody z důvodu bezpečnosti obyvatel nežádoucí. Obžalovaný je státním příslušníkem [REDAKCE], jedná se tak o občana státu Evropské unie, v České republice nemá povolen trvalý pobyt, nemá zde žádné rodinné zázemí (vyjma manželky, která je však v této věci poškozenou), nemá ani žádné pracovní či jiné sociální vazby. Dle názoru soudu jsou tedy splněny podmínky pro to, aby byl obžalovanému vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody uložen podle § 80 odst. 1 trestního zákoníku trest vyhoštění z území České republiky. S ohledem na okolnosti spáchání trestné činnosti, zejména s přihlédnutím k postoji obžalovaného ke spáchání pokusu zločinu vraždy uložil soud trest vyhoštění podle § 80 odst. 2 trestního zákoníku na dobu neurčitou. Závěrem soud dodává, že právě uložení trestu vyhoštění na dobu neurčitou bylo jedním z faktorů, který se promítl do výše ukládaného nepodmíněného trestu odnětí svobody.

25. Osoba přímo poškozená pokusem trestného činu, manželka obžalovaného [REDAKCE], v trestním řízení neuplatňovala nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích. [REDAKCE] se jako poškozená připojila k trestnímu řízení v trestní věci vedené proti obžalovanému s nárokem na náhradu škody vzniklou vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté pojišťenci této pojišťovny v souvislosti se zraněním ze dne 10. 9. 2023. Tato zranění utrpěl pojištěnec [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]. K trestnímu řízení se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 47 401,00 Kč včetně úkoru z prodlení z dlužné částky ve výši REPO sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení zvýšení o 8 procentních bodů ročně, jdoucího ode dne následujícího pod ni konání prvního hlavního líčení do zaplacení. (**č. 1. 290**). Vynaložené náklady pak doložila vyúčtováním zdravotní péče k náhradě za léčení pojištěnce (**č. 1. 293-300**). Vzhledem k tomu, že soud shledal takto uplatněný nárok na včasný a důvodný, uložil obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu, aby této poškozené [REDAKCE] zaplatil náhradu škody ve výši 47 401,00 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % od 13. 7. 2024 do zaplacení. Pokud jde o výši zmíněného úroku, poškozená zdravotní pojišťovna jej požadovala ve výši repo sazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucího ode dne, který následuje po dni konání prvního hlavního líčení do zaplacení. Aktuální úrok z prodlení v případě obžalovaného tedy činí 12,75 % a druhý den následující po dni hlavního líčení bylo právě 13. 7. 2024.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 19. 7. 2024

JUDr. Jan Špeta v. r.
předseda senátu